

Musíte se znovu narodit

¹ ... jako tohoto rána ve službě Pánu. A pokoušel jsem se sejít s bratrem Nevillem, abychom si promluvili, co budeme dělat. Snažil jsem se ho sem dostat, aby dnes ráno pro vás všechny kázal a já bych kázal večer. Ale nic z toho nevzešlo — zůstalo mi dnešní dopoledne i večer. A tak, on je dobrý obchodník. No, předtím než začneme lekci... řekl jsem mu, že budeme mít prostě vyučovací lekci... dnes dopoledne nás tady není mnoho, a budeme mít prostě vyučovací hodinu. Ale předtím než k tomu přistoupíme, chtěl bych říci malé oznámení.

² Máme tady některé lidi, kteří sem přišli z New Yorku, aby tu s námi bydleli. Myslím si, že jsem se s těmi lidmi nikdy nesetkal. Bratr Neville říkal, že o tom právě hovořil. Včera večer jsem zaslechl, že měli... chytil jim přívěs a celý shořel. Šel jsem ty lidi navštívit a zdálo se, že to jsou milí znamenití křesťané. A jsou to dost chudí lidé, jako my všichni. A bratr Wood a další dva nebo tři z nás, jsme se dali dohromady, abychom zjistili, jestli bychom jim prostě nemohli koupit jiný přívěs. Oni byli velice milí a řekli, že pojistku, kterou na to měli — že se dostali do těžké situace a museli to pojištění zrušit. Ale nicméně ten agent tu pojistnou událost zaplatil a oni dostanou to pojištění na jejich přívěs zpět a budou si za to asi moci pořídit jiný. Dozví se to, myslím, v pondělí nebo v úterý, nebo tak nějak, nebo... myslím, že v úterý. A tak chceme sdílet jejich strast, a chceme udělat všechno, co můžeme, abychom jim pomohli, aby viděli, že jsme bratry a sestrami v Kristu Ježíši a že jedni s druhými soucítíme. A myslím si, že každý by to chtěl pociťovat takovým způsobem, trochu jim v tomto čase pomoci. Myslím si, že je to trochu nezvyklé. Nikdy ve svém životě jsem nedělal peněžní sbírku, ale nechám to udělat bratra Nevilleho. Teď jsem to na něho shodil, že ano? To je v pořádku. Děkuji, bratře Bene. Prostě někdo... co... prostě něco málo, co máte, co byste jim mohli přispět. Jsem si jist, že to bude oceněno. Bratře Neville, pojd' sem. Nevím, jak na to. Udělej prostě, co považuješ za správné. [Bratr Neville se modlí a dělá sbírku.] Amen.

³ Myslel jsem, že zatímco to dělají, naskytá se mi malá příležitost, abych něco našel, o čem budu dnes ráno mluvit, z nějakých starých textů a věcí, které jsem si poznamenal na kousek papíru. Myslím si, že všichni kazatelé to dělají. Jak se ti lidé jmenují? Elliotovi. Jsou tu dnes ráno bratr a sestra Elliotovi a jejich syn? Pokud ano, kdybyste prostě

chtěli povstat a jenom říct něco takového jako: „Děkujeme vám za...“ těmto lidem, no, dobře. Něco, co byste chtěli, bratře Eliote a sestro Elliotová, těmto lidem říct. [Bratr Elliot vyjadřuje vděčnost.] Bůh ti žehnej, bratře Eliote. To je velmi milé. Děkuji ti. Ať je Bůh s vámi, s tebou a se sestrou Elliotovou a vaším synem.

Žalm 34:20; Židům 10:32

⁴ Tito lidé přijeli z New Yorku. Nevěděl jsem, že tady byli. Říkali, že jsem s nimi měl rozhovor nebo, že jsem se kdysi s nimi modlil nebo něco takového. Já jsem je neznal, dokud jsem se s nimi včera nesetkal; a zjistil jsem, že to jsou milí křesťané, velice příjemní lidé. Oni bydleli nahoře v New Yorku někde v údolí Hudson River a možná prostřednictvím magnetofonového pásku nebo něčeho takového uvěřili poselství. A všechno prodali a přestěhovali se a prostě věnovali své životy a čas Kristu. A chceme, abyste věděli, že to je naše malé vyjádření *toho*, bratře a sestro Elliotovi, že jsme také poutníci. Jsme v tomto světě poutníky a cizinci. Hledáme město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh. A když vás v těchto věcech potkalo neštěstí; je to dábel, který se snažil, aby vás spálil a vystrašil, a my se za vás chceme stoprocentně postavit ve všem, v čem můžeme, abychom vám pomohli, abyste se znovu postavili na nohy. Povstaňte ve jménu Pána Ježíše a pochodujte dál. Nebudte skleslí. Mnohá příkoří přicházejí na spravedlivé, ale Bůh je ze všech vysvobozuje. A tak víme, že očekáváme, že se takové věci stanou. Ale víme, že také vzhlížíme k našemu Spasiteli, který je víc než vítězem a my jsme v NĚm, v tom, který nás vykoupil.

⁵ No, dnes je tak trochu rušný den. A dnes ráno, jsem tak trochu uvažoval a prostě jsem myslel, že bych na chvíli vyučoval lekci nedělní školy. Že bych z toho dnes ráno udělal něco jako lekci nedělní školy. A dnes večer o půl osmé chci, pokud bude Bůh chtít, přinést své novoroční poselství, tak jako jsem minulou neděli — nebo v neděli večer — přinesl mé vánoční poselství. A dnes večer v půl osmé přinesu mé novoroční poselství, dá-li Pán. *I* bratr Neville bude mít svoje novoroční poselství, a vidím tady bratra Stickera a bratra Collinse, a, ó, a jiné kazatele kolem dokola, a bratra Palmera, který je tady s námi z Georgie a další. To jsou kazatelé; budete je dnes večer slyšet.

⁶ Potom jsem včera telefonoval bratru Nevillemu ohledně něčeho, co se dotklo mého srdce. Jelikož se jedná o Nový rok a také současně máme první neděli, proč bychom dnes večer místo nějaké velké oslavy a hulákání a jednání podle zbytku tohoto světa — mějme dnes o půlnoci Večeři Páně, rozumíte. Služme Pánu. Bratr Neville s tím

souhlasil a myslel, že by to bylo velice vhodné. A tak dnes večer, bude-li Pán chtít, budu ve dvanáct v noci vysluhovat Večeři Páně. A Nový rok začneme ne nějakým povykováním nebo řáděním — což je v pořádku, pokud to chtějí dělat — ale udělejme to více posvátně a upřímně. A přistupme k tomuto roku na cestě upřímnosti ke Kristu a vydejme mu všechno, co máme a zavažme se mu. Ne obrátit novou stránku nebo něco takového jako začátek nového roku. Takovým věcem nevěříme. Vy jenom převracíte novou stránku, abyste ji druhý den sfoukli zpátky. A tak odevzdejme jednoduše naše životy Jemu a mějme dnes večer o půlnoci Večeři Páně. A myslím si, že to je poprvé, nakolik si vzpomínám, od té doby co jsem kazatelem, že to takhle uděláme. Vzpomínáš si na něco takového, bratře Neville? Je to pro nás teď něco nového; a je to velice zřídka, když Nový rok přichází takovým způsobem, víte, a tak mě to prostě zasáhlo a myslel jsem, že by to bylo ohromné.

⁷ Myslím si, že to bude asi naposledy na nějakou delší dobu, co k vám všem budu moci hovořit. Vcházím do nového roku a odcházím na misijní pole ve službě Pánu. Odjedu asi příští týden nebo první den následujícího týdne do Phoenixu na patnáct nebo šestnáct shromáždění za sebou, křížem krážem těmi údolími, a až do Sunnyslope a Scottsdale a všude kolem tam v těch údolích. A pak budeme mít konferenci Křesťanských obchodníků, která tam proběhne, což bude pětidenní konference na konci všech těchto shromáždění. Oni to tak naplánovali, abych mohl hovořit ke všem těm denominacím, ke každé z jejich církví v celé této velkoměstské aglomeraci údolí Maricopa v Phoenixu. A oni začínají patnáctého. A tak já odsud odjedu asi o deset dnů dřív, abych mohl... Možná se zastavím, abych navštívil mého dobrého přítele, bratra Moorea a některé další, kteří tam pojedou. A v průsmycích bude sníh a podobně a chci tam přijet včas. A potom... mnozí z vás jsou kazatelé.

⁸ A bratr Roy Borders, pokud je tady dnes ráno, on obvykle v těchto shromážděních udržuje pořádek, v souladu s tím, jak oni o ta shromáždění prosí. A během těch Vánočních svátků, no, obvykle si dělám cestovní plán, kam ten další rok pojedou, ale letos jsem nějak cítil, abych to nedělal. Cítím, že pojedou na nějaké jednotlivé shromáždění a pak odtamtud pojedou na další shromáždění, kam On mne povede. A potom z toho dalšího shromáždění, kdekoli to bude, prostě pojedou, jak mne povede.

⁹ A teď vyhlížím něco, co by se mělo v průběhu tohoto roku stát.

Právě teď ke mně přicházela mnohá vidění. Jednou ráno jsem měl znovu jedno velké vidění a všechno se týká a vypadá to, jak by se mělo stát něco velkého. A tak, já Mu neustále důvěřuji. Některým z nich ani nerozumím. A my viděním nerozumíme. Ona jsou spíše symbolická a někdy jim prostě přesně nerozumíme, ale víme, že přesto jsou pravdivá. A ona se vyplní. Já si je zapisuju.

¹⁰ A tak, věřím, že to bylo také oznámení, nebo by mělo být, že jak výbor důvěrníků, tak výbor diakonů se má sejít tady v modlitebně ke společnému setkání zítra v sedm večer. Dovolte mi to znovu oznámit, aby diakoni, kdekoliv oni... pokud jsou v jiné místnosti, můžou to slyšet skrze tenhle malý mikrofon, že zítra večer v sedm, pastor spolu s diakony a důvěrníky, jak mi bylo před chvílí řečeno, že se mají setkat zítra večer. Bratr Neville se chce setkat se svým výborem diakonů a chce s nimi hovořit; a důvěrníci mají své pravidelné setkání, a tak se zítra večer sejdou společně.

¹¹ A tak, dnes ráno, než přistoupíme ke Slovu, no, ó, s ničím nespíchejme. Máte dnes celý den a také večer a zítřek. Nespíchejme a neproběhněme těmi věcmi jen tak narychlo. Samozřejmě, vím, že se lidé unaví nebo vysílí nebo chtějí jít domů, víte, kvůli jejich... pospíchají, vracejí se na večeri a jejich manželé na to čekají. No, potom, to je v pořádku, potichu se vytrafte. A ti ostatní, kteří chtějí zůstat — dobře. Zítra nemusíte jít do práce, no a tak prostě nemusíme spěchat. A kvůli tomu jsem si myslel, že místo tří nebo čtyř hodin kázání věnuju osm nebo deset hodin vyučování.

¹² Všichni tito lidé z Georgie a Alabamy mi onehdy večer prokázali tak velikou poctu. Myslím, že jsem byl venku z mé kanceláře a všichni byli pryč kromě Billyho a on řekl... Bratr West a ti ostatní, kteří jsou velmi milí a věrní přátelé (nevidím je tady, ale myslím si, že tu jsou), telefonovali a pověděli: „No, bude mít bratr Branham v neděli ráno nedělní školu?“ A v Louisville je mráz, ve zprávách říkali, že dálnice jsou při vjezdech i výjezdech zablokovány a že cesty jsou kluzké.

¹³ Billy řekl: „No, je tu taková možnost.“ Řekl: „Jede tam.“ Řekl: „Možná bratr Neville nebo on, jeden z nich.“

¹⁴ On řekl: „Dobře, možnost je postačující. Jedeme!“ Celou cestu zezdola, zdaleka z Alabamy a po těch kluzkých cestách. Nejsem hoden, abych měl takové přátele. To je pravda. Nejsem hoden, abych měl takové přátele. Něco na tom je, že prostě nerad ohlašuji shromáždění, když vím, že mám lidi, kteří věří tomu poselství a přicházejí — a oni mě milují.

Marek 10:30

15 A vždy jsem chtěl být milován. Když jsem byl malý chlapec, nebyl jsem nikým milován. Nikdo mě nepotřeboval. Žil jsem tady v Indianě, narodil jsem se v Kentucky, a tak pro ty děti tady, jsem byl takovým sucharem. V rodině skoro všichni chlapci kouřili a pili a všechno možné, kromě mě. Byl jsem v té rodině vyvrhelem a ve škole jsem byl vyvrhelem, a v práci jsem byl vyvrhelem a všude, kam jsem šel, jsem byl vyvrhelem. Až nakonec, když jsem našel někoho, kdo mě opravdu miloval — Ježíše — a On řekl: „Dám ti otce a matky, bratry, sestry a přátele.“

16 A potom ta zvláštní věc, jak ta Jeho velká a moudrá prozřetelnost — jak On způsobuje, že se věci dějí. Vypadá to, jakoby tu lásku doprovázel zvláštní pocit. Ne pocit, ale reakce. A potom se rozhlížím mezi lidi, když On mě povolal, abych byl Jeho služebníkem, a rozhlížím se mezi lidi a vidím, jak se vkrádá hřích, a potom tam prostě musím ze vši síly vtrhnout, vidíte, abych to vytrhal. To způsobuje, že to z mého hlediska vypadá nesnadné, když říkám tyto věci. Ale přesto, tam v hloubi, takto se projevuje opravdová láska. Vidíte, opravdová láska.

17 No, jestli si tvůj malý chlapec nebo tvá malá dcerka bude hrát na ulici, kde jezdí auta a ty víš, že dřív nebo později se jim něco stane... No, kdyby řekli: „No a co, tati, já chci být tady venku.“ Řekli byste: „Ať je požehnáno tvé srdíčko, můj malý, jen jdi a hraj si na ulici“? To není opravdový tatínek. I kdybys měl toho malého chytit a dát mu výprask, vyhubovat mu, přivázat ho nebo cokoliv, aby se nedostal na tu ulici — jinak bude usmrcen. Je to tak? No, to je způsob, jak to musíte dělat s Evangeliiem. Musíte zatřást a postrčit a snažit se udělat všechno, co můžete, abyste udrželi lidi v řadě. No, doufám, že všichni tomu takhle rozumí. A já prostě věřím, že jednoho dne, když bude všechno za námi a když budou potom ty opony sňaty z našich tváří, pak to pochopíme.

18 Bratře Wayi, ta pěkná Bible, kterou jsi mi se sestrou Wayovou dal jako dárek k Vánocům, bude to dobrá věc, v níž si budu uchovávat své poznámky, místo v takovéto knize, když budu mít příležitost si to napsat na stroji. Já si to nechci psát, protože to po sobě ani neumím přečíst — a jak by to mohl přečíst někdo jiný? Řekl jsem, že mám svůj vlastní těsnopis a musím to sám po sobě luštit, abych věděl, co jsem řekl. A jednoho dne si to napíšu na stroji. A tohle je Bible s volnými listy, kde můžete jednoduše vzít... Jako tady — mám tady dnes ráno dva texty, dvě místa, ze kterých bych chtěl přečíst. A v této Bibli,

kterou mi dal, si to takhle vytáhnete a můžete vzít jeden list z 1. Mojžíšovy, ze Zjevení, odkudkoliv a oba dát dohromady a takhle to z toho rovnou přečíst, vidíte. A pak tu je ještě malé místo vzadu, na tom krycím listu, kde se můžete rovnou vrátit k těm všem poznamenaným místům Písma ohledně toho poselství a tak dále. Je to nádherné. A tak doufám, že pomocí toho budu moci získat mnoho duší pro Krista.

19 Chci znovu říct, ať Bůh každému z vás požehná za ty hezké vánoční dárky, které jste mi dali. Sbor mi dal nový oblek. Ó, jak si toho vážím! Dostal jsem k Vánocům dva nové obleky. Můj bratr tam z toho malého sboru v Maconu v Georgii, bratr Palmer, mi poslal nový oblek. A z modlitebny mi také darovali nový oblek. A dostal jsem tolik pěkných věcí a vánoční dary ve formě peněz. A na oddělení daní z příjmu mi řekli, že pokud to je vánoční dárek a je na tom napsáno „vánoční dar“ nebo „dar k narozeninám“ nebo cokoliv, můžete to přijmout; jinak se to vztahuje na váš příjem, což je v pořádku. A tak vám každému z vás děkuji. Manželka, já a děti, všichni vám chceme vyjádřit naši vděčnost — je to tak milé. Přáli bychom si, abychom vám to mohli oplatit a dát každému z vás nějaký dárek, ale my to prostě nejsme schopni, víte, prostě... ó, já to nemohu udělat. Přál bych si to, ale prostě nemohu. Jsem si jistý, že mi rozumíte. A vím, že to také tak cítí i můj vzácný bratr, který tady sedí. My prostě cítíme, že lidé nás tímto způsobem milují a my si jich vážíme. A teď skloňme naše hlavy k modlitbě a připravme se... abychom začali dnešní ranní poselství.

Jan 14:13, 14; Jan 15:7, 16

20 Přicházíme teď do přítomnosti živého Boha, strážlivě a s bázní vůči Němu. Přicházíme ve jménu Pána Ježíše s vědomím, že bychom nemohli přijít a říct: „No, Otče, tady je William Branham nebo Orman Neville,“ nebo kdokoliv by to byl. Byli bychom okamžitě odmítnuti. Ale my máme jistotu, že On řekl: „Jestliže poprosíte Otce o cokoliv v mém jménu, bude vám to dáno.“ A tak si nemyslím, že bych mohl od Něho něco dostat, kdybych použil moje jméno. Ale vím, že když použiju jméno Jeho Syna, že svou prosbu obdržím, protože to je On, kterému já důvěřuji. Je to v Něm, v Němž žijeme a máme naši existenci. A jsme dnes ráno vděční, Bože, za vše, co On pro nás znamená — a to je náš celý život a bytí.

21 Děkuji Ti za tento malý sbor, za jeho pastora a za důvěrníky a diakony, za všechny členy. Jsem vděčný za Ducha svatého, který nad nimi bdí. Ať je ten velký Duch svatý neustále vede a usměrňuje je na stezky, po nichž chce, aby kráčeli. Čteme v Zákonech, jak ve Starém i v Novém a také v Nicejském věku, že když nemoci vtrhly mezi ty svaté,

celá církev šla společně. A jedním srdcem volali k Bohu a jejich prosby byly vyslyšeny. Každý z nich, jako členové Kristova těla se postili a modlili a Bůh vyslyšel a odpověděl na modlitbu. Otče, ať je tento malý sbor tak spoután těmi pouty lásky jeden k druhému a Duchem svatým, až se stanou jako jeden z tamtěch, aby mezi námi v tom příštím roce nebyla žádná neshoda. Kež by byla prostě taková zbožná láska, a aby všichni kráčeli Kristovou cestou, až mnoho znavených poutníků nacházejících se na cestě přijde a budou spaseni. Ať lidé řeknou, že když někdo vstoupí dveřmi do této malé budovy, že se s ním setká Boží přítomnost a milé přijetí. Odejmi z našeho středu nemoci, Pane.

Žalm 42:1

22 A jsme vděční, že máme hladová srdce po slyšení Tvého Slova. Udržuj i nadále v našich srdcích hlad po Tobě, Pane. Jako David v dávné době řekl: „Jako laň dychtí po tekoucích vodách, tak má duše dychtí po Tobě.“ Když uvažuji o té malé lani (o jelenovi, jak bychom ho dnes nazvali), který byl pokousán divokými psy a krvácí, uchází z něj život — a on musí najít vodu, pokud má naději, že bude ještě žít. A jakmile najde vodu, jeho život se obnovuje. Ať jsme takto žízniví, Pane, že musíme mít Krista, pokud chceme zůstat naživu. Musíme mít Krista, pokud se chceme stát církví, o kterou prosíme. Jestli chceme žít životem, jakým chceme žít, musíme mít Krista, jinak zahyneme.

23 A teď, když dnes ráno otevíráme Tvé Slovo, abychom našli útěchu a pevná místa, na která můžeme opřít naše nohy, aby nás to přivedlo blíže k Němu; prosím, Otče, aby nám Duch svatý to Slovo otevřel, abychom, Pane, jako Tví služebníci byli lépe vybaveni čelit novému roku, protože o to prosíme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

24 Tak tedy, dnes ráno jsem uvažoval, že kvůli tomu, že máme Nový rok, myslel jsem, že by možná bylo dobré, kdybych odložil moje novoroční poselství na večer a vrátil se sem s některými místy Písma pro nedělní školu a vzal text, o němž bych na chvíli hovořil, o jednom z nejdůležitějších témat, které v Bibli znám. Je to nauka, kterou náš Pán kázal nejdřív; první nauka, kterou Ježíš kázal, a myslím si, že by to bylo dobré, abychom to udělali naším prvním učením v tomto roce.

25 Je někomu z vás zima? Zvedněte ruce. Je vám trochu chladno? Měl jsem dojem, že jsem to tady cítil. Doci, kdekoliv jsi, přitop trochu, protože tu cítím, jak sem táhne. Víím, že někteří z vás musí být tam venku, někteří z vás lidí, obzvlášť ti s dětmi.

Efezským 4:11–16

26 Otevřme si tedy dnes ráno naše Bible k Efezským, čtvrtou

kapitolu k Efezským a začněme číst od jedenáctého verše, ze čtvrté kapitoly k Efezským. A pak si otevřeme Janovo evangelium 3:1–12; budeme číst dvě místa z Písma. Teď budeme číst ze čtvrté kapitoly k Efezským a začneme jedenáctým veršem:

On tedy dal některé jako apoštoly, jiné jako proroky, jiné jako evangelisty, jiné jako pastýře a učitele,

pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby, k budování Kristova těla,

dokud všichni nedospějeme k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k míře postavy Kristova plného věku,

abychom už nebyli nemluvnata zmítaná a unášená každým větrem učení, lidskou vrtkavostí a vychytralostí k lstivému oklamávání, ale bychom říkali pravdu v lásce a ve všem rostli v Toho, který je hlavou, totiž v Krista.

Z něj celé tělo, spojené a svázané za přispění každého kloubu, podle činnosti odpovídající míře každé jednotlivé části působí růst těla, aby se budovalo v lásce.

Jan 3:1–12

²⁷ No, čtu to, abyste měli co studovat, až se vrátíte domů. Teď budu číst můj text z Jana 3; velmi známé místo Písma.

Mezi farizeji pak byl člověk jménem Nikodém, židovský hodnostář.

Ten přišel k Ježíši v noci a řekl mu: „Rabbi, víme, že jsi přišel jako učitel od Boha, neboť nikdo nemůže dělat znamení, která děláš ty, není-li Bůh s ním.“

Ježíš mu odpověděl a řekl: „Amen, amen, říkám ti: Jestliže se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království.“

Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je starý? Může snad vejít podruhé do lůna své matky a narodit se?“

Ježíš odpověděl: „Amen, amen, říkám ti: Jestliže se někdo nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.

Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch.

Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se znovu narodit.

Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“

Nikodém mu na to řekl: „Jak se ty věci mohou stát?“

Ježíš mu odpověděl: „Ty jsi učitel Izraele a nevíš to?

Amen, amen, říkám ti, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale naše svědectví nepřijímáte.

Jestliže nevěříte, když jsem vám říkal pozemské věci, jak uvěříte, budu-li vám říkat nebeské?“

Jan 3:7

28 Tedy, ať Bůh požehná své Slovo. Chtěl bych dnes ráno vzít jako téma první Ježíšovu nauku. První Ježíšova nauka byla: „Musíte se znovu narodit.“ To byla Jeho první nauka. No, vezměte to jako nedělní školu, abych nemusel kázat a abych před večerem neochraptěl. Přemýšlel jsem ve svém srdci, že to je něco, čemu se zdá, že lidé dostatečně nerozumí. Tolik o tom celou dobu slyšíme a myslel jsem, že by to dnes ráno bylo dobré, kdybychom toto téma prostě důkladně prozkoumali, vysvětlili to. A to je úplný začátek: „Musíte se znovu narodit.“ A je to velice hluboká věc.

29 A zjišťujeme, že existuje tak mnoho různých významů, které tomu lidé dávají. Téměř všechny církve říkají, že se musíte znovu narodit, ale každá k tomu má svůj vlastní výklad, co to znamená být znovu narozen. Mohl bych jít dnes ráno do Metodistické církve, oni řeknou: „My věříme, že se musíš znovu narodit.“ Jak to vykládáte? Půjdu k Baptistické církvi: „My věříme, že se musíš znovu narodit.“ Jak to vysvětlujete? A šel bych do každé církve a zjistili bychom, že kdybychom šli do každé z těch devíti set denominačních církví, měli bychom devět set různých výkladů. A tak když vidíme, že je tolik

různých výkladů, a přesto to je biblická nauka, někde musí být a je pravda.

Jan 3:7

³⁰ A tak, zapamatujte si, tam není řečeno: „Měli byste se znovu narodit“; ale „*musíte*“. Tedy, my jako anglicky mluvící lidé rozumíme, co znamená slovo „musíte“; to znamená: „bezpodmínečně to musíte udělat.“ Rozumíte, to znamená, že musíte! Ne: „Měli byste nebo bylo by lépe, kdybyste to udělali“; ale „*musíte* se znovu narodit“. Ó, kdybychom jen mohli dnes ráno toto slovo vzít a provést jeho významový rozbor, jakým způsobem je zcela nemožné... A pak jestliže je to tak podstatné a důležité, že je úplně nemožné vejít do nebeského království nebo je dokonce uvidět, dokud se neznovuzrodíte, a přitom je tak mnoho výkladů toho slova *znovuzrození*, měli bychom to hledat celým našim srdcem, abychom zjistili, co to znamená.

³¹ Není tu ani jedna osoba, která chce jít na muka. Taková neexistuje. A necestujete stovky kilometrů po těch zledovatělých silnicích a netríváte váš život a neutrácíte vaše peníze jen proto, abyste sem přišli do církve a řekněme, potráslí si ruce s lidmi (i když to máte rádi) a slyšeli pastora a mě a jiné kazatele přinášet Slovo. To máte i tam, kde se nacházíte — pastory, kazatele, takové jako my, služebníky Kristovy. Je tady však něco, co vás přitahuje sem na toto zvláštní místo. A proto je naší povinností jako pastorů dbát na to, aby toto stádo bylo krmeno a aby bylo krmeno správným způsobem, protože všemohoucí Bůh bude požadovat vaši krev z našich rukou. A ve dni soudu se za vás budeme zodpovídat. A tak, když vidíme, tuto nesmírně velikou zodpovědnost, která na nás byla vložena, a Bůh nám dal lidi, kteří nás milují a přicházejí nás poslouchat, pak bychom měli neustále věnovat náš čas tomu, abychom bděli nad vašimi dušemi. A když uvidíme, jak povstává první malá nesprávná věc, je to naše povinnost, abychom šli za tou osobou, protože jsme pastýři, kteří nad těmi ovci bdí. A když vidím, že ovce pojídá rostlinu, která ji zabije, raději ji od té rostliny odeženu nebo ten plevel hned vytrhnu, aby se k němu nedostala, protože to tu ovci zabije.

³² A v západních zemích známe jednu rostlinu, kterou zvíře může sežrat — jmenuje se kozinec¹. Nevím, jestli o ní někdo slyšel nebo ne — kozinec. Ano. Kůň to může sežrat a nic s ním prostě nesvedete. On prostě zdivočí. Nemůžete na něj dát sedlo a nic s ním nesvedete. Jmenuje se to kozinec. A vy musíte své stádo od toho plevelu držet

¹ Kozinec nebo vlnice - způsobuje mozkové onemocnění dobytka.

zdaleka. A jestli to způsobí, že kůň něco sežere... nebo spíše, když kůň sežere něco, co ho uvrhne do takového stavu, že bude mít tyto křeče, no, byli byste velice špatným kovbojem, kdybyste vašemu koni dovolili ten kozinec žrát. To ukazuje, že se o něj nestaráte.

³³ A opravdový pastor, skutečný Kristův služebník, bude ubohým Kristovým příkladem, když bude přihlížet, jak ovce jí něco, co ji odvede pryč nebo z ní udělá psance před Bohem, jedince nedodržujícího Slovo, porušujícího Jeho přikázání. Neměli byste to dělat. Měli byste na to dávat velmi dobrý pozor.

Jan 3:7

³⁴ A tak tato veliká Ježíšova nauka, která je tady před námi v Bibli napsána: „Musíte se znovu narodit.“ Existuje toho tak mnoho různých verzí, jak jsem již řekl, takže jsem dnes ráno uvažoval, že kvůli mnohým, kteří se mě na to ptali, co to znamená a jak se mohou stát opravdovými křesťany, myslím jsem, že možná jednoduše přistoupíme k tomu tématu a podám ho tak jasně, jak jen budu moci. A nebude to formou kázání; bude to formou vyučování nedělní školy, aby lidé mohli to poselství pochopit. Tedy, existuje hodně výkladů „znovuzrození...“

2. Korintským 12:13

³⁵ A teď, když to říkám, vím, že to bude na pásku a pastorům, kteří třeba ten pásek obdrží, chci říci toto: Myslím si, že to, co já učím, je trošku jiné než to, co učí běžná církev, ale věřím, že můžeme dostatečně dokázat Písmem, že jsme zrozeni z Ducha a pokřtěni do těla skrze Ducha svatého.

³⁶ Tedy, mnozí z nich učí, že když prostě vystoupíte a jste uznáni před shromážděním, a tak dále, jako hříšník, a že chcete přijmout Krista jako osobního Spasitele, že to je nové narození. Mnozí věří, že znovuzrozením je vodní křest. A někteří z nich věří, že jste zrozeni z vody, když jste pokřtěni ve vodě. A ohledně této věci je tolik různých verzí. A mnozí z nich, mnozí věří, že *stačí* recitovat vyznání víry a uvěřit nauce církve, prostě ji přijmout a říct: „Věřím v tu-a-tu svatou církev a věřím v Boha Spasitele lidstva [a tak dále]. A od tohoto dne se stávám členem této církve a spoluúčastníkem křesťanů.“ Oni věří, že to je znovuzrození.

³⁷ A ačkoliv recitují to vyznání víry, nemyslím si, že bychom to měli kritizovat. Některá z nich jsou čistá a svatá, některá jsou opravdu podle Písma, ale to Písmo není použito na správném místě. A i když používají Písmo, věřím, že nové narození je něco víc. I kdybys to myslel úplně vážně, myslím si, že něco... že znovuzrození je daleko víc než

tvoje dobré záměry a úmysly, tvůj rozum. To je něco daleko víc.

³⁸ Nechci toto říct, aby to bylo rouhavé, a nenapadám žádnou církevní organizaci, ale mnohé z nich mi tak trochu připomínají jednoho žida... Je to vtip, a nemyslím si, že vtipy patří za kazatelnu. To není místo pro vtipy. A proto když vyslovím to, co mám na mysli, není to kvůli vtipu, ale abych vyjádřil to, co si myslím. Jeden katolický kněz šel jednou v pátek domů s nově obráceným do Katolické církve. A ten katolický nově obrácený upekł šunku a řekl: „Otče, je mi líto, ale vzpomněl jsem si, že je pátek. Ale já věřím na základě naší velké církevní nauky, že kdysi jsem byl Žid a ty jsi mne pokropil nějakou svěcenou vodou a obrátil jsi mne ze Žida na katolíka. A já teď trochu pokropím toutéž vodou tu šunku a udělám z ní rybu.“ Tedy, když se to vysloví, to z toho rybu neudělá. Je to stále šunka. Nezáleží, za jak svatou tu vodu považují.

³⁹ A nezáleží na tom, kolik se snažíme myslet, že jsme v pořádku, když odříkáme vyznání víry nebo se připojíme k církvi, jste stále tím, čím jste byli, dokud se opravdu nenarodíte znovu z Ducha Božího. To vás nezmění. Vaše vyznání víry, připojení se k církvi nebo změna vašich názorů nebo vaše dobré úmysly, ačkoliv mohou připadat naprosto dobré, to stále není v pořádku. Něco se musí stát. Znovuzrození je prožití, něco, co se stane. A tak tyto věci znovuzrození nepřinášejí. No, různé církve říkají: „Dobře, přijmi to nebo věř tomu, a je to v pořádku.“ Ale není.

Žalm 51:5; Žalm 58:3; Matouš 6:27; Lukáš 12:25

⁴⁰ Tedy, abych začal, abych to vzal od základů, znovuzrození musíme být proto, protože Bible nás učí, že všichni jsme se narodili v hříchu, byli jsme zformováni v nepravosti a přišli jsme na tento svět a mluvíme lež. To nám potom ukazuje, že naše povaha je od samotného počátku hříšná, od začátku. Jsme zlí od počátku. A tak si nemůžeme nic nárokovat díky naší bystrosti nebo naší upřímnosti nebo díky tomu, jak jsme velcí nebo jak jsme malí nebo cokoliv jiného. Jsme od začátku úplně zlí a neexistuje vůbec nic, co bychom my s tím mohli udělat. Nemůžete. Ježíš řekl: „Kdo svým myšlením může přidat něco ke svému růstu?“ Můžete vzít všechny myšlenky, všechny vaše představy o tom; číst to, studovat to, zkoumat to, a tak dále, ale nemůžete si pomoci ani o jednu čárku. A tak tím je to všechno vyřazeno. Jsem tak rád, že to tak je, protože kdyby to záleželo na myšlence poznání něčeho, na chytrosti, my ubozí negramotní lidé bychom z toho byli vyloučeni a neměli bychom šanci. Ale Bůh to změnil... nebo On to neměl takovým způsobem od počátku. Církve se to snaží vždy zkomplikovat. Bůh to

dělá jednoduché. A tak je to přivedeno na takové místo, kde to každý z nás může vidět, každý z nás to může mít. Je to pro kohokoli, kdo chce.

Žalm 51:5; Žalm 58:3

41 Tedy, jeden člověk nemůže zachránit druhého. Nezáleží na tom, co se kdokoliv pokouší říct, žádný člověk nemůže zachránit druhého. Bez ohledu na to, jak je chytrý, jaký je jeho úřad, ať je to pastor, kněz, biskup, kardinál nebo papež, on nemůže mít nic společného se spásou kteréhokoli lidského života, protože on sám je hříšníkem — narodil se v hříchu, je zformován v nepravosti, přišel na svět a mluví lež. On je od počátku lhářem a každé slovo, které vyřkne, bude lež, pokud je v rozporu s Božím Slovem a s Božím plánem.

Římanům 3:4

42 Ale Bůh udělal pro člověka plán, aby byl zachráněn. Člověk k tomu plánu nemůže nic přidat. Je to Boží plán. A to je plán, který chceme dnes ráno studovat. Jaký je Boží plán? On řekl: „Ať je každé lidské slovo lží a moje pravdou.“ A tak bychom se neodvážili změnit jedinou větu, aby z toho bylo něco jiného. Nezáleží na tom, kolik toho učí naše rituály, a tak dále, musíme na to zapomenout. Toto je Boží Slovo. Nemůže to být docíleno jiným způsobem. Bůh má plán, On udělal plán.

Jan 3:3, 5

43 A zapamatujte si, první věc, dokud se nenarodíte znovu, nikdy tomu neporozumíte. On to pověděl dvakrát: „Jestliže se člověk nenarodí znovu, nemůže vejít do Božího království.“

„Jestliže se člověk nenarodí znovu, nemůže království ani spatřit.“ To je také zdůrazněno. To slovo... všechna tato slova; bylo řečeno, že to museli vypsát v plném znění. Když oni řekli: „Amen, amen,“ je to zdůrazněno jako velkým písmenem. „Amen, amen, říkám vám!“ A to slovo na jednom místě, nebo na mnoha místech, je překládáno jako „rozhodně“. „Rozhodně, rozhodně, vám říkám!“ Kdo to řekl? Kardinál, kněz, pastor, evangelista, papež? Sám Bůh! No, není žádná výmluva. Takový nemůže v žádném případě, vůbec v žádném případě, nemůže žádným jiným způsobem, nezáleží na tom, jak je významný nebo jaké je jeho jméno, jak je velký, nebo jak populární, on nemůže ani porozumět Boží království, pokud se nenarodil znovu. Je to veliké téma. „Amen, amen, říkám vám!“ Sledujte to. Vezměte si řecký překlad a najdete to. Ne vidět vašimi očima; vy vidíte svým srdcem, rozumíte. Nemůžete vidět Boží království vašimi očima, protože to je duchovní království, vidíte. Jinými slovy, nikdy nebudete schopni pochopit Boží království, dokud se neznovuzrodíte. To všechno je nerozuzlené tajemství. A když

se znovu narodíš, pak plány toho království, království samotné, se pro tebe stává skutečné.

⁴⁴ Je to jako stavitel, který staví budovu, ale dokud neumí číst plány, je zbytečné, aby se pokoušel stavět tu budovu, pokud nerozumí tomu projektu. A pak, když pochopí ten projekt, pak ví, jak tu budovu postavit. Tak to je. Tak je to s budováním Božího království. Musíte porozumět tomu plánu; a ten plán nebudete znát, dokud se neznovuzrodíte. A když jste znovuzrození, a potom ten plán popíráte, co se děje?

⁴⁵ Jedna milá malá dívka, která nedávno... Chodíval jsem kdysi s její maminkou, když jsme byli mladí. A byla to milá pěkná žena. Teď se jmenuje Huffová. Předtím, než se vdala, se jmenovala Leeová. A když jsem byl pastorem v baptistické církvi v Milltownu, oni patřili ke Sjedenocené bratrské církvi, ale, ó, oni mě měli opravdu rádi. A já jsem s ní kdysi chodil. Oni bydleli kus cesty od místa, kde bydlí tady bratr Wright, a já jsem chodíval do jejich domu. A ta dívka, to bylo velmi milé děvče a byla mou přítelkyní. A bratr Lee, znamenitý muž, věrný církvi, názoru církve Sjedenocených bratří - a jednou večer mě pozval k sobě domů, abych tam zůstal na noc. A já jsem řekl: „Bratře Marrione, budu velice rád.“ A tak když skončilo shromáždění, no, ta dívka nasedla se mnou do auta a jeli jsme. A myslím si, že jsem musel otevřít asi tucet bran; jeli jsme kolem úbočí kopce a nahoru a dorazili jsme k velkému starému srubovému domu. Posadili jsme se na dvorku a čekali jsme na její matku a otce a mladší sestru, až přijedou. A když přijeli, všichni jsme šli dovnitř a dali jsme si něco málo k večeři. Maminka vytáhla něco k jídlu a pojedli jsme. A já jsem spal s tatínkem dole v přízemí ve velké posteli s peřinami a slavníky, víte, to bylo opravdu dobré spaní. Říkám vám, je to lepší než všechny ty krásné matrace, které teď máte. A maminka šla s těma dvěma děvčaty nahoru.

⁴⁶ A tu noc, když jsme tam leželi, bratr Lee měl sen. A on se mnou vždycky debatoval o křtu ve jménu Pána Ježíše Krista. On tomu nevěřil. A on byl stavitel. A řekl: „Bratře Branhame, zrovna jsem měl sen.“ A řekl: „Zdalo se mi, že jsem jel nahoru do New Albany. A stavěl jsem pro jednoho člověka dům a on mi dal plány. A když jsem uviděl, jakým způsobem rozmístil okna a na jakém místě, řekl jsem: ‚To není správné. To tak prostě nemůže být. To nesedí. To není správné.‘ A tak jsem to postavil takovým způsobem, jak jsem si myslel, že to je správně. A když se ten muž vrátil z Floridy z dovolené, měl jsem jeho dům téměř hotový.

47 Podíval se na dům a šel a vzal plány a podíval se do nich a řekl: „Hele, ty jsi ten můj dům postavil špatně!“

A já jsem mu pověděl: „Ne, nepostavil jsem ten dům špatně.“

„A co tady s tím a tím místem?“

„No,“ řekl, „to tam vůbec nepatří.“

48 On řekl: „Musíš to zbourat! Pokud čekáš, že ti za to zaplatím, postav to tak, jak je to v plánu.““

49 A on řekl: „Co si o tom myslíš, bratře Branhame?“

50 Řekl jsem: „Tady hned pod domem teče potok.“ A šli jsme k němu.

Řekl: „Nechci žádné bourání, až nastane ten den.“

51 Řekl jsem: „Dej to do pořádku teď. Postav to podle plánu!“

52 Jak se to vyplatilo, právě nedávno jedna z jeho... Pak se jeho dívka vdala za šikovného chlapce, hodného muže. On je tady v loděnicích strojníkem a useklo mu to tam takhle prsty. Milý člověk. A měl milou rodinu — tři holčičky, a jedna z nich... všechny jsou křesťanky, a zpívají trio. Když tady někdy máme shromáždění, ony k nám chodí zazpívat. A jedna z těchto dívek vystudovala hru na klavír a byla učitelka vážné hudby, když byla ještě dítětem, v patnácti, šestnácti letech. A děti ve škole se jí kvůli různým věcem posmívaly, protože byla křesťankou, a to jí poškodilo nervy a zhroutila se a přišla o rozum. A měli ji v Louisville a chystali se ji příští pondělí odvézt do psychiatrické léčebny. A oni nechtěli... Lékaři mi nedovolili, abych ji navštívil. A přišel jsem tam jako host a posadil jsem se tam na okraji lůžka s otcem a matkou. A když jsem tam seděl, Duch svatý začal působit v... bylo to sanatorium „Naše paní pokoje“ v Louisville, kam přijímají ty nervově nemocné pacienty, pokud pro ně ještě zůstává nějaká naděje. A když pro ně nemohou už nic udělat, posílají je do Madisonu v Indianě. A ta dívka měla v tom týdnu jít do Madisonu. Nebyla pro ni už pomoc. A když jsem tam seděl, ukázalo se přede mnou vidění a promluvil jsem k té dívce ve jménu Pána Ježíše. A maminka mě chytila za koleno, natáhla se a chytila svého muže za ruku a řekla: „To se nikdy nezmylí!“

53 Řekl jsem: „Jen se netrapte, ona bude v pořádku.“ A rychle jsem odtamtud odešel.

54 V ten večer v devět zvonil telefon; nebo myslím si, že to bylo krátce před devátou, předtím než jsem ten večer přišel do modlitebny.

Bylo to v neděli. A otec s tak radostným srdcem řekl: „Nemohl jsem odjet domů a nepodělit se s tou dobrou zprávou, bratře Branhame.“ On řekl: „Přišel lékař a vyšetřil moji dceru. Řekl: ‚Co se s ní stalo? Zítra může jít domů.‘“ Když před několika týdny zemřela *moje* matka, přišlo tam to trio, ta dívka, tak milá, jak jen mohla být a ona přišla se svým přítelem, tak milá. Ó, říkám vám, plán! Boží Slovo je to jediné, které vysvětluje program, jak se musíme znovu narodit.

Žalm 51:5; Žalm 58:3; Job 14:1

55 Zaprvé, my se považujeme za hříšníky a za hodné zatracení. Všichni jsme se zrodili v hříchu, zformováni v nepravosti, není na nás ani kus dobra. Naše smýšlení je špatné, naše duše je porušena, naše neustálé myšlení je zlé, každá představa lidské mysli je zlá — jako hříšníka. A také naše tělo je slabé, náš duch není k ničemu, jsme prostě plní zkaženosti. A jak by mohla nějaká zkažená věc přinést z porušitelnosti jinou dobrou věc? Dovolte mi říci toto, je to u Joba ve čtrnácté kapitole, on řekl: „Jelikož se člověk narodil z ženy, je plný zármutku a trápení; ano, vyrůstá jako květina a brzy povadne.“ A dále, jak pokračuje prorok ve své řeči, řekl: „Kdo může přinést čistou věc z nečisté? Nikdo!“ Spustíte vědro do studny a vytáhnete ho plné vody, a ona je zahnívajíc, smrdí. Požíváte se do něho a ta voda je špinavá a jsou v ní malí červi. Neexistuje vůbec žádná možnost, abyste, když tam to vědro spustíte znovu, vytáhli čistou vodu. Celý svět je zkažený. A celá duše, rozum i lidské tělo jsou zkažené hříchem. On se narodil v hříchu, fyzicky, byl zformován v nepravosti a přišel na svět a mluví lež, takže jeho vlastní duše je zkažená. Nic dobrého! Jeden nemůže vykoupit druhého, protože to je všechno špatné. Nemůžete vzít jedno vědro zkažené vody a druhé vědro zkažené vody a smíchat je dohromady — máte jen více znečištění. Neexistuje na to žádné očištění.

56 Ale Bůh byl rozhodnut člověka zachránit. „On na Něj vložil nepravost nás všech.“ Trest hříchu (v němž jste se narodili), odplata za hřích je smrt. Hřích je smrt. A ten trest byl tak velký, že nikdo z nás nemohl pomoci někomu druhému. A tak musel být někdo, kdo mohl tuto pokutu zaplatit.

57 Co kdyby dnes ráno byla za opuštění této místnosti sazba sto miliard dolarů? Nikdo z nás by nemohl odejít, protože nikdo z nás na to nemá. Jedině že by potom někdo přišel, kdo by na to měl, aby to za nás všechny zaplatil!

4. Mojžíšova 5:8; 4. Mojžíšova 27:11

58 Je zapotřebí jednoho... my to nedokážeme udělat. Bylo potřeba

Jednoho, kdo byl hoden. Ó, jak bych si přál, abych se tady mohl na chvíli zastavit a vrátit se a vzít Rut a Noemi a ukázat to, jak ten příbuzný vykupitel, aby vykoupil propadlý majetek, musel být nejdřív hoden, musel být příbuzný. A proto, Bůh, Duch, Jahve, se nám stal příbuzným tím, že na sebe vzal podobu těla. Stal se příbuzným — musel jím být. Potom musel být hoden. A On je tím, který vytvořil ten pramen naplněný krví, tekoucí z Emanuelových žil. On byl tím, který nesl naše nepravosti.

Jan 3:14

⁵⁹ Mám tady nádherný předobraz ve 4. Mojžíšové — mám tady poznamenána některá místa Písma. Ve 4. Mojžíšové je krásný předobraz toho... Tam to je, ó, všechny jsou krásné, pokud to můžete vidět. Jedná se o bronzového hada, který byl vztyčen na poušti. Jak Izrael - ten had pro ně znamenal smrtelné uštknutí a nebyl na to žádný lék. Nebyl mezi nimi žádný lékař, který by měl lék nebo něco, čím by to mohl vyléčit. Oni mezi sebou měli lékaře, ale ne na takové uštknutí. Právě jak jsem řekl; nejsou mezi námi lékaři, kteří mohou vyléčit hřích. Je to smrtelné uštknutí a my všichni jsme vinni, všichni jsme byli zformováni v nepravosti. Každý z nás je vinen. Ale co udělal Bůh? Oni byli potom vinní a smrt musela být zaplácena, ten trest smrti. Ale Bůh přiměl Mojžíše, aby vztyčil bronzového hada a dal ho na kůl, aby lidé nemuseli nic udělat; nemuseli platit žádné peníze, vůbec nic, nemuseli odříkávat žádné vyznání víry, nemuseli se připojit k žádné církvi — jen pohledět a žít. Vidíte, jak jednoduché? Pohled' a žij! Nepřipojuj se k církvi. To se nezakládá na senzaci — nemusíš mít nějaké zvláštní pocity. Jen pohled' a žij! To je všechno. Tak jednoduché. Ne, že budeš žít, jestli si zapamatuješ všech deset přikázání. Ne, jestli budeš znát všechny stanovy. Jen pohled' a žij — to je vše, co jsem musel udělat. A každý člověk, který se na něj podíval, žil.

1. Mojžíšova 4:4, 8; Jan 3:14

⁶⁰ Když byl Ježíš tady na zemi, řekl (když tady hovořil s Nikodémem), řekl: „Jako Mojžíš vztyčil hada na poušti, tak musí být vztyčen Syn člověka.“ Tak musí... Proč? Tím stejným způsobem, kvůli té stejné věci, stejnému účelu, aby vykonal to stejné dílo. Toto mnohokrát uvádí lidi do rozpaků, když vidí hada, který znázorňuje Ježíše. Had znázorňoval v tomto případě Ježíše. Všimli jste si, že ten had byl mrtvý? Nebyl v něm život. Ježíš zemřel. Jako Kain, když zabil Abela; Abel zemřel na oltáři se svou obětí. Potom, když Abel obětoval svou oběť a usmrtil svou oběť za svůj hřích, pak zemřel na tom stejném oltáři se svou obětí. Abyste se mohli znovu narodit, musíte umřít na oltáři se svou obětí, prostě být tak mrtví, jako byl On — a pak jste

znovuzrození. Ten had v sobě neměl život.

4. Mojžíšova 21:8, 9

61 A vy se ptáte: „Proč byl bronzový?“ Bronz znázorňuje soud, Božský soud. Všimli jste si v Bibli, ve Starém zákoně, že oltář, kde byly spalovány oběti, byl zhotoven z bronzu? Bronz hovoří o soudu. Jako se Eliáš šel ve své době podívat na oblohu, aby viděl, jestli po jeho modlitbě přichází nějaký déšť — a řekl: „Obloha vypadá, jako by byla z bronzu.“ Co to bylo? Božský soud nad nevěřícími lidmi, nad nevěřícím národem, který opustil Boha. Byl to Božský soud — bronzový! A samotný had, jeho forma znázorňovala hřích, který je již odsouzen, protože ten had byl odsouzen v Edenské zahradě a byl... had byl odsouzen.

1. Timoteovi 3:16

62 A když se díváme na Krista, vidíme ten trest. Ten jediný... Sám Bůh učiněný tělem. Bůh přicházející na zem a vzal na sebe hřích nás všech a soud a hněv všemohoucího Boha byl vylit na Jeho tělo, a ono tam bylo rozdráno na kříži. To byl opravdový soud. On sám prošel lisem Božího hněvu. Sám šel tou cestou. Sám umíral bez jakékoliv pomoci od anděla nebo člověka nebo Jeho církve nebo své matky, svých bratrů, svého Otce; byl opuštěn Bohem, člověkem a přírodou. Umíral osamocen, aby nám ukázal, že ani samotná příroda nám nemůže v hodině smrti pomoci. Žádný přítel, žádný kněz, žádný papež, žádný pastor. To je smrt. Ale byl tu Jeden, který ji přijal za nás.

Matouš 27:45, 54

63 V tom hadu nebyl život. On byl úplně v krystalickém stavu. To byl ten trest. On zemřel, že se až země za sebe zastyděla, On zemřel, že se až hvězdy zastyděly. On trpěl, že až slunce přestalo svítit, On trpěl, takže měsíc nevydával svůj jas; On trpěl tak, že dokonce zemské prvky byly tak černé a tmavé jako o půlnoci; taková tma, že jsi ji mohl nahmatat. Nebylo nic. Nikdo nikdy takto netrpěl, ani tak trpět nemohl. Žádný smrtelník tím nemohl projít. Ale On to vytrpěl. Bůh na Něj vložil nepravost nás všech a přenesl na Něj své soudy a On prošel lisem Božího hněvu sám bez jakékoliv pomoci. Nebyl nikdo, kdo by mu pomohl. Bůh uložil ten trest. Všechno bylo pod tím trestem a nic mu nemohlo pomoci, protože my všichni jsme vinni. Žádný velekněz nemohl přijít a pomoci mu. Nebylo nic, co by mu mohlo pomoci, žádný papež ani anděl. Všechno couvlo a sledovalo to. To byl největší okamžik v celé historii světa. On umíral, až v Něm nezůstala ani jedna kapka života, stal se jako ten bronzový had, prostě ornament v krystalické podobě visící na kříži.

1. Mojžíšova 4:4; 1. Korintským 2:16; Filipenským 2:5

64 Tedy, cesta k tomuto narození, existuje na to způsob. A abyste mohli přistoupit k tomuto narození, musíte projít určitým procesem. Jednoduše jako všechno, co žije, všechno, co znovu ožívá, musí nejdřív umřít. A vy si nemůžete nechat toho samého ducha, nemůžete si podržet ty samé návyky, nemůžete si ponechat tytéž myšlenky. Musíte zemřít! Musíte zemřít, jako umřel On! Musíte umřít na Jeho oltáři, jako Abel zemřel se svým beránkem. Musíte umřít se svým Beránkem. Vy musíte umřít. Musíte umřít svému vlastnímu myšlení, abyste se mohli narodit do Jeho myšlení. Ať mysl, která byla v Kristu, je ve vás. Musíte myslet Jeho myšlenkami. A teď, bratře, sestro, dovol mi toto říci tak inteligentně, jak to jen budu schopen vyjádřit. Jak můžeš myslet Jeho myšlenkami a popírat Jeho Slovo a ještě tvrdit, že jsi znovuzrozen? Jen si sám polož tu otázku. Jak to můžeš dělat? Nemůžeš. Jestli jsi znovuzrozen, máš Jeho myšlenky. Jestli je ve vás Kristova mysl, pak jste novým stvořením.

To učí Bible. A kdyby někdo z bratrů chtěl, no, najdete to slovo *stvoření* - vyhledejte si to slovo *stvoření* v lexikonu a zjistíte, že slovo *stvoření* je tam vysvětleno nebo přeloženo jako „nové stvoření“; protože vy jste jedním stvořením, lidskou bytostí narozenou v sexuální žádosti tady na zemi, a teď jste novým stvořením zrozeným z Ducha. Vaše vlastní myšlenky jsou mrtvé. Jsou tak mrtvé, že jsou až tak krystalické, jako ten bronzový had nebo jako On, *když* umřel, *když* nebe a země a všechno vydalo svědectví, že On je mrtev.

Matouš 27:54; Jan 19:34

65 On umřel a byl až tak mrtvý, že se mu dokonce v Jeho těle oddělila voda od krve. Jeho smrt byla tak hrozná, že mohu říct, že svět procházel nervovým zhroucením. Třásl se, chvěl se, že až z hor padaly skály. Kdo mohl takhle umírat? Nedělo by se to, kdyby umíral jakýkoliv papež; nedělo by se to, kdyby umíral jakýkoliv pastor. Ale když Bůh v těle umřel na kříži, země se nervově zhroutila, abychom věděli, že samotné mluvené Slovo Boží — skály a půda, keře a stromy na zemi a hvězdy a měsíc — Jeho vlastní vyřčené Slovo vidělo svého Stvořitele, jak se stal tělem a byl na Něj vylit hřích. Byl na Něj vylit hněv Boží, že až měsíc nevydal světlo, slunce nevydalo světlo a země měla nervový otřes... zhroucení. Roztrhla by se na kusy, kdyby tu neměla být v budoucnosti pro nás; všechno.

Římanům 6:1

66 A jestliže Jeho pozemské prvky při pohledu na to, když viděly, co se dělo, se zachvěly do takového stavu, co by to mělo udělat s tebou a se mnou? Co by měly udělat naše duše, když se díváme a vidíme, co

Bůh pro nás udělal? A to všechno bylo pro tebe a pro mne. Co by to s námi mělo udělat? Máme pokračovat v hříchu? Chraň Bože. Ale máme se zdržovat hříchu a umřít hříchu. Nevidíte, co Mu hřích udělal? Hřích Ho zabil. A On vzal ten trest hříchu, aby mohl přivést spravedlnost Boží k tobě a ke mně. A tak když k nám přichází Boží spravedlnost, hřích je v našich smrtelných bytostech mrtev. Ó, doufám, že to vidíte.

⁶⁷ Ano, abyste se narodili znovu, musíte projít procesem smrti. Všechno jím musí projít. Vezmete-li semeno kukuřice; pokud ta kukuřice očekává, že bude znovu žít, musí nejdřív umřít. Pokud semeno pšenice očekává, že bude znovu žít... Je úplně nemožné pro kukuřici, pšenici, pro květinu, pro strom, pro trávu, pro vegetaci... Všechno, co očekává, že bude žít znovu, musí nejdřív umřít. A jak se tomu chcete vyhnout? Nejdřív musíte umřít. Musíte umřít. Jak umřít? Sami sobě; umřít všemu, tak abyste mohli být znovuzrozeni. Musí vás to potkat. Pokud neumřete, nemůžete nikdy žít znovu.

⁶⁸ A podívejte, věděli jste, že každý den musí něco umírat, abyste mohli žít? Obracím se teď k vám Adventistům sedmého dne, kteří jsou mezi námi — mnozí lidé říkají: „Bratře Branhame, já bych veverku nezastřelil. Nezabil bych jelena nebo králíka nebo rybu, protože nevěřím, že bychom něco měli zabíjet.“ Můj bratře, věděl jsi, že zelenina a věci, které jíš, mají také život? Ty to musíš zabít. A jediný způsob, abys mohl existovat v tomto životě, je, že něco musí umřít, abys ty díky tomu mrtvému životu mohl žít. A jestli něco musí umřít, abys mohl žít díky tomu smrtelnému životu tady na zemi, abys mohl žít smrtelným životem, nemuselo něco zemřít, abys skrze ten život mohl žít věčně? Jen si sami položte tu otázku. A tím někým byl Kristus, protože nikdo jiný nemá nesmrtelnost. Pouze Syn má nesmrtelnost. A On se vám podává tím, že Ho jednoduše přijímáte. Tudiž, to musí zemřít.

⁶⁹ No, to teď neznamená v tomto novém roce obrátit novou stránku. Říkáte: „Bratře Branhame, chodil jsem sem dlouhou dobu. Byl jsem členem sboru. Od tohoto Nového roku obrátím novou stránku a začnu znovu.“ To takový význam nemá. Ne obrácení nové stránky, ale opravdu zemřít a být znovu narozen. Musíte se cítit tak vinní, když stojíte v Jeho přítomnosti — ať chodíte po způsobu metodistů, po způsobu baptistů, jakkoliv chodíte — musíte být tak vinní a cítit se tak vinní, že vás to usmrtí. To je pravda. To tě zabije. Tvůj pozemský život právě tam zemře. Musíš se v Boží přítomnosti považovat za tak provinilého, že až ten světský život tam na místě umře. Otázka hříchu

pro tebe skončila, když stojíš v Jeho přítomnosti. A když budeš takto vypadat, určitě zůstaneš naživu, protože jsi umřel. A jediný způsob, jak můžeš žít znovu, je nejprve umřít, abys mohl žít znovu.

70 Vidíte, k čemu směřuji, že ano - čím je narození, znovuzrození. Nejdříve umřít, abyste mohli být znovuzrozeni. A pokud v sobě stále máš věci toho světa, nejsi znovuzrozen. A jak můžete tvrdit, že jste znovuzrozeni a stále se vás drží věci tohoto světa? Jak to můžete dělat?

71 Mladí křesťané jednoho dne, skupina lidí... Já neříkám, že nejsou. Ale při pohledu na některé scény; křesťanské ženy, křesťanští muži, všichni milí, jeden vedle druhého v plavkách, na koupališti, vidíte. Říkají: „To je opravdová láska.“ To je opravdová špína! To není láska. Láska je vyjádřena jiným způsobem než takto.

1. Královská 18:29; Římanům 6:11; Efezským 1:13; Efezským 4:30; Kolossenským 3:3

72 Naše duše jsou položeny vírou na Jeho bronzovém oltáři, Božský soud, a naše oběť je strávena. Vzpomeňte si, že když Eliáš pod touto bronzovou oblohou položil Boží oběť na oltář, ta oběť byla strávena. Baal svou oběť strávit nemohl. (Nechci toto říct, ale musím to říct.) A když chodíte do nějaké církve a přijímáte jejich vyznání víry a jejich formy křtu, a ta oběť, že se zdánlivě kladete na to místo — můžete povstat s chvěním, mluvit v jazycích, pobíhat po podlaze nebo můžete povstat s pláčem. Ale pokud ta oběť byla Bohem přijata, je strávena. Svět je pro tebe mrtvý. Je s tebou konec, protože my považujeme sami sebe za mrtvé a pohřbené. Jsme mrtví a jsme... Jsme ukryti v Kristu. Ukryti v Kristu! A navíc, potom co jsme mrtví a pohřbení a skrytí v Kristu, potom jsme zapečetěni Duchem svatým.

Římanům 6:3

73 Rozumíte, co teď myslím? Jste mrtví. Naše duše jsou položeny na Jeho Božský soud. To je bronz. Když jsou naše duše položeny na oltáři Božského soudu, jaký byl trest? Smrt. Když se položíš na Boží oltář, na němž je nad hříšníkem pronesen rozsudek smrti, jak můžeš odtamtud povstat a žít v hříchu, když Bůh tu oběť přijal? Je to teď jasné? Vy jste zemřeli! Ve skutečnosti jste stráveni a jste zkamenělí. Z vás nezůstalo nic než tahle forma, v níž stojíte — jako ten bronzový had, jako Kristus, když Ho sundali mrtvého a studeného z kříže. Jste mrtví! Proč? Nacházíte se na oltáři Božího soudu. Jaký je Jeho rozsudek? Když soudce vynáší rozsudek, jaký je rozsudek jeho trestu? Smrt! A když vy položíte vaši duši na Jeho oltář soudu, znamená to pro vás smrt. Pochopili jste to teď?

74 Ó, můžete odtamtud povstat a dělat cokoli. Můžeš tančit v

Duchu, můžeš křičet jako nikdo jiný, můžeš pobíhat sem a tam, můžeš se připojit ke kterékoli církvi, můžeš dělat, co se ti líbí (ted' mluvím k letničnám), a jen co se otočíš, poskvrníš manželku nějakého muže, rozbiješ domov nějakého muže, některé z vás žen. Vráťte se rovnou zpět. Bez ohledu na to, kolik Slova k tobě přichází, abys konal správné věci, ty to neuznáš. Nikdy si nenecháte narůst vlasy, vy ženy, níž než po tolik. Nikdy se správně neobléknete. Budete stále přesně jako ten svět, protože ještě nejste tomuto světu mrtví. Stále s ním žijete.

75 Někteří z vás mužů se nikdy nevzdají pití, kouření. Nikdy nepřestanou být dychtiví po nečistých ženách, nemravně oblečených, když je uvidíte na ulici. Místo toho, abyste se otočili zády a odešli, budete stále stejně žádostiví. A proč? Ještě žijete s tímto světem. Ale když tato oběť byla přijata, pak jste mrtví. To je pravda. Slyšíte, co tím chci říct? Rozumíte, o čem mluvím?

76 Tedy, vaše duše je položena na tom oltáři Božího bronzového soudu a pak Bůh přijímá tu oběť... No, to ukazuje, že jsi to ještě nepřijal, pokud stále žiješ v tom světě. Bůh to vůbec nepřijal. No, vy lidé hovoříte o přijetí Ducha svatého, a jak dlouho musíte čekat; tady to máte. Dokud Bůh nepřijme tu oběť, dokud není položena na Jeho soud, dokud Jeho soud doopravdy neusmrtil tvoje smysly... Možná řekneš: „Dobrá, obrátím novou stránku.“ To není to. „Dobrá, já vím, že jsem kdysi kouřil, přestanu kouřit.“ To stále není to, dokud Bůh nepřijal tu oběť na svém bronzovém oltáři, Jeho oltáři soudu. Jaký je Jeho rozsudek? Smrt. To je ta cena.

Ezechiel 18:4, 20

77 „Duše, která hřeší [která v tom zůstává], umře.“ Nezajímá mne, co jsi udělal.

Matouš 7:22, 23

78 Ježíš řekl: „Mnozí ke mně v ten den přijdou a řeknou: ‚Pane, copak jsem nedělal to a ono?‘ On řekne: ‚Odejděte ode mne, vy, kdo konáte nepravost!‘“

79 Když je ohněm přijatá oběť a zvedá se takhle nahoru a dým se vznáší vzhůru, vy se vznášíte se svou obětí do nebeských míst a jste potom zapečetěni od věcí tohoto světa. Naše duše se nachází na Jeho oltáři.

Žalm 51:5

80 Co jste... potom udělali? Potom co jste umřeli, co potom budete dělat? Pak jste znovu počati. Jste znovu počati. Nejdřív jste byli počati v nepravosti. Ted' jste počati v něčem novém. A co to je? Živé Slovo. Ó,

to tu věc teď mění, že ano? Tedy, prošli jsme bojem - potom co jste uviděli, co musíte udělat. Co se teď děje? Jste znovu počati v živém Slovu. Co to je? Ožívá v tobě Slovo. Začínáš vidět věci jinak. Tam, kde jsi to kdysi neviděl, teď to vidíš. Teď to je něco jiného. To způsobuje, že všechna Písma se spojují a všechno prostě přesně zapadá. Tedy, teď se začíná něco dít. Teď umíráš svému smýšlení, teď jsi počatý - protože jsme umyti vodou Slova. Je to pravda?

Jan 3:7; Efezským 5:26

81 Co uděláte s nemluvnětem, hned když se narodí? Umyjete ho. Souhlasí to? A jakmile člověk umřel sám sobě, narodil se z Boha, je umytý vodou Slova. Amen. Pokud ono říká „v Ježíšově jménu,“ ty říkáš „v Ježíšově jménu“; hovoří „musíte se znovu narodit,“ ty říkáš totéž. Cokoliv Bůh říká, ty jsi umyt tou vodou Slova. Amen.

82 No, teď jsi připraven k životu. Teď jsi připraven, abys začal. Teď jsi znovu narozen, narozen v Boží rodině, s novým rodičem. Tvoji vychovatelé byli... Teď máš nové vychovatele. Máš nového rodiče. Nemůžeš se narodit bez rodiče. A tak jestli ses narodil do bratrství nějaké církve, to je to, co máš. Pokud ses narodil do nějakého vyznání víry, prosím. Ale jestli ses narodil v Bohu, byl jsi počatý v Jeho Slovu, máš nového rodiče — to je Bůh — který je hotov ti dát poznat své Slovo, hovořit ho skrze tebe. Ó, nový rodič — tím rodičem je Bůh. On je teď připraven vzít své Slovo, které už vyslovil a vložit ho do tebe a způsobit, aby ožilo, vidíte. To je váš současný výcvik. Vy jste připraveni zahájit výcvik, dětskou výchovu. To je ta náročná část, když myslíš, že bys měl dělat tohle a Slovo tě osekává a ukazuje ti něco jiného. „Přece, oni věří, že...“ Na tom, čemu oni věří, vůbec nezáleží. Tady je to, co řekl Bůh! Musíš být ve věcech toho Otce. Teď se rodíš znovu. Teď se dáváš do pořádku, vyrovnáváš se. Máš nového rodiče.

Židům 11:37

83 Tak, aby... jestliže jsi znovuzrozený a máš nového rodiče, pak máš novou přirozenost. Stará přirozenost je mrtvá a ty máš novou přirozenost. Kdysi jsi šel určitou cestou, teď jdeš jinou cestou. Kdysi jsi šel touto cestou dolů, teď jdeš touhle cestou nahoru. Tvé city směřují k těm věcem seshora. Nový cit. Už nemiluješ věci toho světa; tvůj cit je z Boha. Nestaráš se o to, co řekne nějaký člověk, jak se ti posmívají a říkají ti, že jsi „starý model“ nebo cokoliv. Ty se nestaráš, protože ty ses narodil seshora a tvoje city jsou nasměrovány na ty věci nahoře. Bůh se za tebe nestydí a ty se nestydíš za Něj. To je pravda. A tak jsi... Přečtete si jedenáctou kapitolu k Židům, je zrovna tady (mám to poznamenané), prostě jak lidé tehdy, jak oni jednali. Jak chodili v

ovčích kůžích po pouštích a strádali a všechno možné, kterých svět nebyl hoden, vidíte. Přečtěte si to, to vám pomůže. A můžete tam vidět, co to bylo za lidi; když se změnila jejich povaha, co se stalo.

1. Korintským 5:17; Galatským 6:15

⁸⁴ Jakou máš tedy povahu, bratře Branhame? Jeho povahu. Kdybych měl povahu svého otce, pak bych dělal věci, které dělal můj otec. Ale teď, když jsem znovu narozen, záleží na tom, kdo byl můj otec. Jestli ses narodil jen v nějaké církvi, máš církevního otce a nazýváš ho „otcem“, pokud chceš. Můžeš ho nazývat jakkoliv chceš, protože on je tvým otcem. Ale pokud tvým Otcem je Bůh a ty ses narodil do Boží rodiny, hledáš věci, které se týkají Boha. To je pravda. Pak jsi Božím dítětem. Tvoje povaha je Boží povahou. Potom když... ó, slyšíš, jak někteří z nich říkají: „Ó, naše církev věří, že dny zázraků patří minulosti.“ Jak bys mohl věřit, že dny zázraků patří minulosti, když je v tobě samotná Boží přirozenost? Když On je konec konců zázrak? Jeho přirozenost je zázrak. Jeho návyky jsou zázrakem. Jeho celá bytost je zázrak — jak můžeš být čímkoliv jiným než zázrakem? Tvoje nové narození je zázrakem, tvůj nový život je zázrakem. Dokonce tvoje povaha je zázrakem — jak se můžeš ohlížet dozadu a říkat: „Ty věci jsou mrtvé. To je pravda.“ Jsi novým stvořením, novým stvořením. Jistě.

⁸⁵ Jak jsem tady před nedávnem kázal o tom malém orlíčeti. Myslím, že si ten příběh pamatujete, jak ten farmář vložil pod kvočnu orlí vejce. A když se ta mláďata vylíhla, byla to kromě jednoho samá kuřata. On byl orlem. Byl to malý podivný jedinec. On byl se vším všudy jiný, ale vidíte, narodil se v jiné kategorii. Sperma v tom vejci bylo jiného druhu. Ono zformovalo jiného ptáka. Samozřejmě. Vypadal podivně, pro ty ostatní se choval podivně; ale on se choval zkrátka přirozeně, protože nemohl dělat nic jiného, protože byl orlem. Měl orlí povahu. A tak všechno, čím mohl být, bylo to, že byl orlem. Ale takových je hodně tam v těch denominacích. Oni jsou ve skutečnosti orlí, ale prostě nevypadají správně, když je vidíš se hrabat v blátě a věcech tohoto světa. Vidíte, to je náš úkol, jít a získat je.

⁸⁶ Jednoho dne ta stará orlí matka nad tím místem přelétávala, a myslíte si, že ta kvočna ho mohla ještě déle udržet na zemi? Bez ohledu na to, jak moc kvokala, jak dobře... Řekla: „Pojď sem, miláčku. Právě jsem tady něco našla, pojď.“ Ó! Jeho zalíbení bylo v těch věcech seshora a on se odešel s tím setkat. Pro něj už denominace neplatily. Nebylo možné ho od toho odvrátit.

87 A člověk, který se narodil z Boha, nemůžete ho už přivolat zpět k té shnilé nečistotě hříchu. On je mrtev a je znovu narozen. Je novým stvořením. Má orlí povahu. On se musí vznést k obloze a stoupat nahoru. Musí se dostat tam, kde je jeho matka, jeho rodič.

88 Tak je to s člověkem, který věří; oni mu říkají: „Ó, pojd' se připojit k naší církvi. No, to je fanatismus. Dny...“

Židům 13:8

89 Když tam ten malý orel možná stál venku a uslyšel to zvolání matky, on se rozhlédl a řekl: „Odkud to přišlo?“ No, ona možná na toho malého orla zavolala: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.“

90 A ta matka říká: „Dny zázraků skončily, kvok, kvok, kvok, kvok. Dny zázraků skončily. Nic takového neexistuje! To je fanatismus!“ Ó!

91 No, nemohli byste ho déle zadržet. Můžu prostě slyšet, jak říká: „Mami, jak se tam nahoru dostanu?“

92 „Jen zamávej křídly, miláčku. To je všechno, co musíš udělat. Ty jsi orel. Jen jdi skrze víru.“

„A jak to bude, maminko?“

93 „Já nevím. Jen jdi dál.“ A tak se zvedá. Několik prvních mávnutí křídly a posadil se na sloupek od plotu. A dostal se takhle vysoko. Ona řekla: „Jen tak dál, já tě chytím.“ To je to.

Římanům 3:4

94 Nová přirozenost, nová bytost, nové stvoření, přirozenost vašeho Otce. A vy věříte a milujete každé Slovo, které On řekl. Každé lidské slovo v rozporu s tím Slovem je lží. Toto je Boží Slovo, vidíte. Bible má pravdu. Nestarám se o to, co říká církev, pro tebe má Bible stále pravdu, protože tvá přirozenost se změnila. Jestli máš za otce církev, budeš věřit tomu církevnímu otci. Ale jestli máš za Otce Boha, budeš věřit Božímu Slovu. Jestliže máš otce v církvi, budeš mu věřit, protože máš jeho přirozenost, je to tvůj otec. Ale pokud je tvůj Otec Bůh, pak budeš věřit Božímu Slovu. Pokud jsi církvi, budeš věřit jejím slovům, budeš věřit slovům církve, budeš věřit tomu, co říká církev. Ale pokud si nově narozen, pak budeš věřit tomu, co říká Bůh, protože Bůh je tvým Otcem — ne svět nebo církevní vyznání víry.

95 Na něco jsem si vzpomněl. Jednou na nějakém dvoře, říkali, že tam měli kachnu, která chodila s kuřaty. A ta kachna, víte, byla pro ta kuřata takové podivné stvoření. Byla trochu vratká, víte, a měla velký zobák, víte. Ale i když byla vratká, měla ten zobák kvůli něčemu. A

myslím si, že tak to někdy je s křesťanem, působí trochu dojmem... bere to trochu fanaticky, ale je to kvůli něčemu, vidíte. A tak ona vypadala legračně, dokud běhala s těmi kuřaty a krůtami a tak dále. Ony měly trochu krátké zobáky a věci, které dělaly — nebyly stavěny jako ta kachna. Jednou jí ta matka dovolila — bylo tam hejno kuřat a ona byla vždycky vzadu. Ona, víte, byla vždycky tak trochu vzadu. Ona ani nemluvila jako oni. Její řeč byla jiná. Navzájem si nerozuměly.

⁹⁶ Tak je to s křesťanem, když je znovuzrozený, rozumíte. On pochází z jiného vajíčka, toť vše, vidíte. Možná má... Věřím, že je tady hodně takových v těch denominačních církvích, kteří jsou opravdovými kachnami; ale mají vůdce kvočnu (je to tak), a tak oni to prostě nechápou. To zní hrubě. Já to tak nemyslím, ale snažím se na něco ukázat.

⁹⁷ Jednoho dne ji nechala jít příliš daleko za stodolu. Tam za stodolou tekla nějaká voda, byl tam pramen, potok. A ona tam šla kolem a pozastavovala se nad tím, co to má všechno znamenat, víte, šla za tou kvočnou. A totiž, ona ani neměla ráda to jídlo, které jedly, nepřipadalo jí správné. Ty staré věci, které dělaly, to jí nepřipadalo správné. A tak po chvíli se jí stalo, že najednou ucítila závan vzduchu. „To byla ta správná vůně. Odkud to přišlo?“ Ó, ten malý závan z nebe. Mmm — zachyť ten malý závan něčeho, co obcerstvuje. Nějaké kázání, které tě osloví, které zasáhne tam dovnitř, cítíš, jak samo Slovo se zakotví — mmm, nebeská sluneční záře! Ona si pomyslela: „Ó, to je... nějak jiné, ten závan, který jsem pocítila, odpovídá mé přirozenosti.“ A nadechla se znovu. „To je někde tady. No, nemůžete mi to vymluvit. Někde tady to je. Já vím, že někde je něco, kam patřím.“ (Ne tomuto vyznání víry — chápete, co mám na mysli?) Ona ucítila vodu a její povaha byla povaha kachny, a kachna a voda prostě patří k sobě. A takovým způsobem k sobě patří věřící a Bůh. Hned ucítila další silný závan toho, byl ještě silnější. A za chvíli začal vát vítr — jako ten valící se silný vítr, víte. Začal vát vítr přímo od vody směrem k ní. Ona to už déle nemohla vydržet. Pustila se z kopce houpavým krokem, houpy — hou, houpy — hou, víte — „gaga, gaga, gaga“ — zobák zdvižený nahoru, víte. Ucítila vodu!

⁹⁸ Ta stará kvočna řekla: „Ty fanaticku, vrať se zpátky!“ To nepomohlo, ona už pocítila vodu! Byla na cestě k vodě!

⁹⁹ „Je pramen krví naplněn, tekoucí z Emanuelových žil, a hříšník, když v něm ponořen, je zbaven hříchů vin.“ Opravdový křesťan nechce mít nic společného s tím světem. Oni tu nechťejí žít jen tak nahodile a

stále se zamýšlet kde jsou, a dnes jsou metodisté a zítra baptisté a presbyteriáni a letniční, a tak dále. Ó, bratře, to je mizérie! Opravdový křesťan chce získat čerstvost Ducha, Boží svěžest ve svém životě; něco, co z něj dělá nové stvoření. A jakmile se dostane k tomu výchozímu bodu, pojedje po zasněžených cestách nebo po čemkoli, aby se k tomu dostal. Pojede daleko, protože on je kachnou od začátku. Ano. Ne nějaké vyznání víry. Ne-ne, ne-ne.

100 A pokud stále miluješ věci tohoto světa, jsi svedený. Tvá oběť ještě nebyla přijata, tvoje přirozenost nebyla změněna. Víte teď, co to znamená být znovu narozený? Vidíte, vaše přirozenost je změněna, stáváte se novým stvořením. Nejdřív musíte umřít a potom se znovu narodit. (Vím, že je čas, abych skončil, ale dejte mi ještě několik minut. Proběhnu těmi texty opravdu rychle.) Jestli stále ještě milujete ten svět, a tvrdíte, že jste znovuzrozeni; bez ohledu na to, co jste dělali... mohli jste křičet, mohl vám běhat mráz po zádech. To všechno je v pořádku, já proti tomu nic nemám. Křesťané křičí a běhá jim mráz po zádech. A vy říkáte: „Bratře Branhame, já jsem mluvil v jazycích...“ To mohlo být skvělé, to mohlo být úplně v pořádku.

101 Právě teď se dívám na jednu ženu, která za mnou nedávno přišla s viděním nebo se snem, který měla, a já jsem dostal výklad. Stále, je to tak trochu těžké jít a říct manželce letničního kazatele, že nemá Ducha svatého; ale neměla ho. Ale potom ho obdržela. Ano.

Římanům 6:2, 8

102 To je něco jiného, rozumíte. Ano. To není mluvení v jazycích, to není tančení v Duchu. Na žádnou z těchto věcí se nemůžete spolehnout. Je to smrt a narození, proměněná přirozenost, proměněná povaha. Ty staré věci jsou mrtvé, nové věci jsou nové. Svět je mrtev a Bůh je nový. Bůh je tvým životem a svět je pro tebe mrtvý. Rozumíte tomu? Dobře.

1. Korintským 11:15; 1. Timoteovi 2:9

103 Teď poslouchejte. Musím tady prostě udělat takový malý řez, víte, abych z cesty odstranil trní. Ženy a muži, kteří nechtějí následovat Boží Slovo a Jeho učení, potom, co tvrdí, že jsou znovuzrozeni, tam něco není v pořádku. Budu teď na chvíli hovořit k ženám. Jestliže žena, která ví, že Boží Slovo odsuzuje ostříhané vlasy a nošení šortek a kalhot a nemravné oblékání — a nemáš natolik slušnosti, aby sis nechala narůst vlasy, a oblékla si oděv, abys vypadala jako křesťanka, jsi svedená. Nestarám se o to, čím jsi prošla. Mohlas mluvit v jazycích, jako když sypou hrách na suchou hovězí kůži. Mohla jsi tančit v Duchu, že se třásla celá budova. To s tím nemá nic

společného. To jen ukazuje, že v tobě je stále láska k tomu světu, když Bůh to odsuzuje! On řekl: „Nesluší se... žena by měla mít dlouhé vlasy. A samotná příroda vás učí, že muž by měl mít krátké vlasy, protože Bůh je nad mužem a muž nad ženou.“ A když si žena stříhá vlasy, hanobí svou hlavu, kterou je její manžel. A pokud si muž nechá narůst vlasy, hanobí svou hlavu, kterou je Kristus, vidíte. „Ať se vaše ženy zdobí slušným oděvem,“ čistě, jako dámy, rozumíte.

Jan 1:1, 14

104 A nemáme ani obyčejnou slušnost, abychom tyto věci dělali, a přitom říkáme: „Sláva Bohu! Haleluja! Mluvil jsem v jazycích. Haleluja! Sláva Bohu!“ To ukazuje, že ten duch, který je tam, je špatný. Pokud je to přirozenost Slova, ona pokaždé přijme Slovo. A Slovo je tělem, a tím Slovem byl Bůh, tím Slovem je Bůh; a ta slova jsou ve vás a způsobují, že se stáváte synem a dcerou Boží, Jeho potomkem, věříte Jeho Slovu.

105 „Já nevěřím, že mám být pokřtěn v to staré jméno Pána Ježíše. Haleluja! Nezajímám se o to, jak moc se mi to snažíš vysvětlovat, já věřím svému pastorevi.“ Prosím, to je váš otec. Ale pokud je vaším Otcem Bůh, pak se srovnáte s Božím Slovem.

Matouš 7:22

106 Kazatel: „Mnozí ke mně přijdou v ten den a řeknou: ‚Pane, nevyháněl jsem ve tvém jménu démony? [kazatelé] Nedělal jsem mnoho mocných skutků?‘ [evangelisté na misijním poli] Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost,“ nemanželské děti. To je pravda.

107 Jestli jsi zrozený z Boha, jsi umytý vodou Slova, oddělený od věcí tohoto světa a věříš Bohu. Jsi mrtev. Jsi mrtev svému vlastnímu myšlení, mrtev svým vlastním názorům, mrtev všemu ostatnímu kromě Božího Slova; a ono žije v tobě, zpětně v tobě působí; dokazuje, že to je Boží Slovo. Řekneš: „Jsem pro tento svět mrtev, bratře Branhame.“ A popíráš Boží Slovo?

Marek 16:17

108 Ježíš řekl: „Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení.“ Teď se dostáváme k tomu, co znamená být znovu narozen, vidíte.

109 Stále se hněváš, jsi zlý, arogantní, někdo o tobě něco řekne a ty vzplaneš, jsi připravený se poprat. A potom narozen z Božího Ducha? Ne. Boží Duch to takhle nedělá. Ne. Boží Duch je pokorný, mírný, milý, trpělivý. To je Bůh — milující, vlídný, odpouštějící, to je Boží Duch. O, ano.

2. Timoteovi 3:5

110 Ale oni se budou držet té denominace a mluví v jazycích, prorokují a konají skutky všeho druhu. Ježíš řekl, že to budou dělat. „Budou mít vnější způsob zbožnosti.“ Drží se denominace, protože to je jejich otec. Oni se narodili z toho denominačního otce. Ale pokud jste se narodili z Boha, toto je váš Otec. On je Slovem — Slovem. Bez ohledu na to, kolik máte senzací, stále jste satanovým dítětem, dokud se nestanete mrtví tomu světu a žijí v Kristu. (Poslouchejte, teď už rychle.)

111 Duše, dobrá nebo zlá, smrt ji nezmění. Měl jsem tady zapsaných hodně míst z Písma ohledně této věci, kterou jsem chtěl vysvětlit, čím je duše. Co je duše? To jsi ty. Ty jsi duší — ta část uvnitř tebe. A když umřeš, to, co utváří tu duši, je stále v ní; tak je to. Jde to na místo svého určení. Nemohl bys to vytáhnout, nehledě na to, jak bys o to usiloval. Ta duše musí být proměněna tady, znovuzrozena.

Řekneš: „A co Duch svatý, bratře Branhame?“

Jan 5:24; 1. Korintským 12:13; Galatským 3:27

112 Duch svatý tě křtí do těla ke službě, ale k věčnému životu věříš. „Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život,“ vidíte. Pak jsi křtěn Duchem svatým do těla kvůli projevům darů a tak dále, ale k věčnému životu věříte. Kdo věří, má věčný život. A když věříš, to je, když jsi mrtev a jsi narozený, obrozený, jsi novým stvořením. Dobře.

113 Duše, zapamatujte si, dobrá nebo zlá, smrt s tím nemá nic společného. Smrt ji jenom vezme na její místo určení. Slyšíte to? A pokud v ní stále máte svět a lásku tohoto světa, ona umře spolu s vámi, protože svět musí umřít. Bůh svět odsoudil (to znamená ten světový řád). Bůh ho odsoudil a on musí umřít; a pokud je ten svět ve vás, vy s tím světem umřete. Ó, nevím, jak by to mohlo být ještě jasnější, vidíte. A pokud je dobrá, zrozená z Boha, musí jít k Bohu. Pokud je ze světa, půjde se světem na zahynutí. Je-li z Boha, bude žít s Bohem. Vzdělaný nebo nevzdělaný, vzdělaný nebo nigramotný, pokud tam přetrvává svět, musí zemřít. A pokud je ve tvé duši svět a máš touhu po věcech světa, se světem zahyneš. To je jasné, že ano? Mělo by být. Jsi částí toho mrtvého světa; a jako je mrtvý ten svět, ty jsi mrtvý s tím světem.

Matouš 6:24; Lukáš 16:13; Jan 5:24; Kolossenským 3:2, 3; 1. Janova 2:4; 1. Janova 2:15

114 Ale jestliže jsi znovuzrozený, žiješ spolu s Kristem a tvé zalíbení je ve věcech shora a ne ve věcech toho světa. Ale když jsi znovuzrozený z Božího Ducha, stáváš se částí Boha a jsi s Ním věčný. Pak se tě smrt nemůže dotknout, když jsi znovuzrozený. Jsi věčný.

Proměnil ses ze stvoření času na stvoření věčnosti. Proměnil ses ze smrti k životu. Mluvím o věčném — z věčné smrti k věčnému životu. Jsi-li z tohoto světa, umřeš tu s ním. Miluješ-li... Bible říká u Jana: „Milujete-li svět nebo věci toho světa, je to proto, že Boží láska ve vás nepřebývá.“ Nemůžete milovat ten svět. A Ježíš řekl: „Nemůžete milovat Boha a mamon.“ Mamon je ten svět. Nemůžete milovat současně svět a Boha. „A ten, kdo říká, že mě miluje a nezachovává má přikázání [to znamená Bibli], je lhář a pravda v něm není.“ Tady to máte.

115 Ó, Branhamova modlitebno, a vy všichni dobří lidé, udělejme inventuru! To je Nový rok. Začněme, udělejme něco, odstraňme od sebe věci tohoto světa. Pokud to tam stále je, zbavme se toho. Opravdu.

116 Dobře, lidé dnes (musím si pospíšit), dnešní lidé přijímají různé druhy duchů. Jdou a přijímají církevního ducha. Přijímají dokonce duchy, které o sobě tvrdí, že jsou Božími duchy, že jsou znovuzrození a popírají, že Boží Slovo je pravdivé. Dokázali byste si představit Božího Ducha, jak popírá své vlastní Slovo? Vy katolíci — myslím Římští katolíci — můžete opravdu říct, že jste zrozeni z Ducha Božího, a *přitom* přijímáte ta dogmata, jež jsou v rozporu s Bibli a popírají Slovo Boží? A říkáte, že jste... Boží Duch je ve vás; ten Duch, který napsal tuto Bibli, by ji popřel? To by bylo, jako kdybych něco řekl, a pak bych se postavil a lhal ohledně toho. Bůh by něco řekl a pak by se obrátil a ohledně toho lhal; když Bible říká, že pro Boha je nemožné, aby lhal, protože On je samotným pramenem veškeré pravdy.

117 Vy metodisté, baptisté, kteří jste pokřtěni v tituly Otce, Syna, Ducha svatého a teď jste se dozvěděli něco jiného? Máte svoji Bibli. Vy, kteří se držíte jen připojení se k církvi podáním ruky? Vy, kteří přenášíte váš doporučující dopis od jednoho ke druhému a tvrdíte, že jste znovuzrozeni z Ducha Božího? Jak to můžete dělat; a pak se podívat do tváře Božímu Slovu a sami sebe nazvat znovuzrozenými křesťany? Když jste mrtví církvi, jste mrtví vyznáním víry, jste mrtví světu, jste mrtví všemu ostatnímu kromě Boha a Bůh je Slovo! Tady to máte. Podívejte. Oni přijímají různého druhu ducha. Ó, oni mají církevní duchy, oni mají duchy všeho druhu. Poslouchejte teď pozorně.

Amos 3:7

118 Proroci — Slovo Boží přichází k prorokovi. Říká to Bible. (No, na závěr, mám tady prostě ještě několik poznámek, které bych chtěl vyjádřit a pak skončím.) Pánovo Slovo přichází k prorokům. Co

přichází k prorokům? K prorokům přicházelo Slovo církve? K prorokům přicházelo Slovo věrovyznání? Slovo Páně! Co to bylo? Prorok zjevoval Slovo Boží, vidíte. To jsou proroci, opravdoví proroci. No, máme i falešné proroky, dostaneme se k nim za okamžik. Ale pravý prorok, pravé Slovo přicházelo k pravému prorokovi; to nemohlo být nic jiného. K prorokovi nepřišlo vyznání víry, k prorokovi nepřišla denominace. Ne. Ale k prorokovi přišlo Slovo Páně a on je zjevil lidem. Pravý prorok měl pravé slovo.

Amos 3:7; Římanům 3:4

119 A jak otestujete pravého proroka? Jestli má pravé Slovo. A potom, pokud nemá pravé Slovo, musí být falešný. Pokud říká něco jiného než toto Slovo — a toto Slovo je Božím Slovem — ať každé prorocké slovo je lží a Boží Slovo pravdou. A jestli to slovo, které přichází od proroka je Slovem Božím, pak je pravým prorokem, protože Slovo přichází k prorokům, k pravým prorokům. Vždycky jsme měli i ty falešné. Praví proroci, pravé slovo. Falešní proroci, falešné slovo — „naše věrovyznání, naše denominace, připoj se k tomuto, říkej tohle, dělej tohle.“

Amos 3:7

120 Ale to pravé Slovo přichází k pravému prorokovi a on vám to pravé Slovo sděluje. A vy to pravé Slovo následujete a máte to pravé prožití Slova, protože Slovo se ve vás stalo tělem a vy jste se stali Božím synem a Slovo Boží se rovnou z Boha přenáší do vás, protože vy máte Jeho přirozenost, Jeho Duch je ve vás a vy budete dělat skutky Boží. Haleluja! To říká Bible. Ó!

2. Timoteovi 3:5

121 Falešní proroci přinášejí falešná slova. Co dělají? Mají falešné senzace. Falešní proroci si udržují dost pravého Slova, aby byli falešní. Kdysi to tak nedělali, ale Bible říká, že... Chcete si ohledně toho poznamenat místo Písma — je to 2. Timoteovi 3, vidte. Falešní proroci mají dost pravého Slova, aby to udělali falešné, protože Bible říká, že budou mít formu pobožnosti. A proto, aby měli formu pobožnosti, musí mít trochu pravdy. „...formu pobožnosti, ale zřeknou se její moci.“ Moci čeho? Aby vás to napravilo, abyste byli jiní, abyste sloužili Bohu, abyste nechodili na tancovačky a za věcmi toho světa, které Bible odsuzuje, abyste si, ženy, nestříhaly vlasy. O čemž falešní proroci říkají, že na tom vůbec nezáleží.

122 Někdo před nedávnem řekl (nevím, ale myslím si, že jsem to tu už předtím říkal), řekl mi: „Proč pro všechno na světě nenecháš ty ženy a muže na pokoji.“ Řekl: „Lidé věří, že jsi prorok.“

Řekl jsem: „Nejsem.“

123 „Ale lidé věří, že jsi. Proč je neučíš, jak mají dostávat vidění, jak mají konat takovéto Boží skutky?“

Jan 3:12

124 Řekl jsem: „Jak je můžu učit algebru, když neznají abecedu?“ Jak můžete dnes vzít dítě z mateřské školky a dát mu vysokoškolské vzdělání, učit ho odmocninu? Jak to můžeš dělat, když neví, co to je abeceda? Víte, co to je ABC? Always Believe Christ — Vždy věř Kristu. To je pravda. Nevěř církvi, nevěř vyznání víry, nevěř doktrínám. Věř Kristu! Proč? „Znát Jeho, znát Jeho je život.“ Je to tak? Ne znát Jeho vyznání víry. On žádné nemá. Ani ne znát Jeho Slovo. Ne znát Jeho Slovo; musíš poznat Jeho, poznat Ho jako svého Spasitele v novém narození. Jako Ježíš řekl Nikodémovi: „Jestliže nevěříte, když jsem vám říkal pozemské věci, jak uvěříte, budu-li vám říkat nebeské?“ Jak budete věřit duchovním věcem o vejítí do Ducha a poznání a spatření vidění a takovým věcem — zavedení řádu v církvi — když ani nevěří těm pozemským věcem? Nemůžou ani uvěřit, že mají nosit správné oblečení, nemůžou ani uvěřit, že mají přestat s kouřením a přestat lhát, odložit hněv a všechny takové věci, všechny tyhle věci zanechat, přestat s chlípností. Jak můžete učit lidi, aby vešli do Ducha, když se jich stále všechny tyhle věci drží? Ano. Ó!

125 Falešní proroci mají falešná slova, vyznání víry, denominace, senzace. „Ó, sláva Bohu! Jedinou věc, kterou musíš udělat... Chceš nosit Eliášův plášť? Sláva Bohu! Jediná věc, kterou musíš udělat, je vyprázdnit si mysl, na nic nemyslet a říkat: ‚Óóóó, naplň mě, naplň mě, naplň mě.‘“ Dábel to určitě udělá. A pak na něco takového spoléháš? „Óóóó, to mnou celým proběhlo, bratře Branhame. Cítil jsem to. Óóóó, sláva Bohu, haleluja (a takhle vyskakuješ), ó, mám to!“ A žiješ tak, jak žiješ?

Matouš 7:16, 20

126 „Poznáte je podle jejich ovoce,“ vidíte. Ne podle senzací.

127 „Ó, bratře, chceš obdržet Ducha svatého? Jen přijď k oltáři a říkej: ‚Sláva, sláva, sláva, sláva, sláva,‘ dokud nezačneš mluvit v jazycích.“ Ach. A pak se vrátíš a žiješ všelijakým životem, lžeš, kradeš? A když ti řeknou o tom, aby ses dal pokřtít ve jménu Ježíše Krista: „To je fanatismus, moje církev to učí jinak!“ A pak říkáš, že jsi znovuzrozený, že jsi obmytý vodou Slova? Někde je něco v nepořádku, vidíte.

2. Petrova 1:20

128 Budeš věřit každému slovu prostě takovým způsobem, jak je to tady napsáno. My nepotřebujeme... Bible říká: „Ona nepodléhá soukromému výkladu.“ Bůh ji vyložil a tak to tady je, tady v Jeho Slově. Copak Bible neříká, myslím, že ve 2. Petrově: „Bible nespočívá v něčem vlastním výkladu“? Určitě. Žádný, žádný vlastní. Ona byla napsána přesně tak, jak byla myšlena, přesně tak. Prostě tomu věřte takovým způsobem, jak je to tady napsáno a to přinese stejné výsledky. Tedy...

Matouš 7:16, 20

129 Falešní učitelé přinesou falešná narození. Práví proroci přinesou Slovo, narození ze Slova, Krista. Falešní proroci přinesou falešné narození — narození z nějaké církve, narození z vyznání víry, denominační narození. A tady to máš, letniční bratře, falešný... nebo senzace, a říkáte člověku, že má Ducha svatého, protože mluvil v jazycích. Viděl jsem ďáblы, kteří mluvili v jazycích; položili tužku a ona *sama* psala v neznámých jazycích. To nic neznamená. Vidíte, to musí být život. „Po jejich ovoci je poznáte.“

„Bratře Branhame, věříš v mluvení v jazycích?“

„Jistě.“

„Věříš ve vykřikování?“

„Jistě.“ Pokud jsem křesťanem, pak tomu věřím. Věřím Božímu Slovu. Ale pokud tam není život, aby to dosvědčil...!

130 Jdete odtamtud jako náfuка: „Sláva Bohu! Haleluja!“ A pak mi chcete říct, že to je Kristus? Kristus byl pokorný, krotký a mírný. Přicházíte do města a ó, musíte být prostě naleštění, víte, všechno musí sedět, nemůžete mít ani trochu pomačkaný oblek; a musíte mít všechno nejlepší, jinak ani vůbec nepřijdete; musíte mít zaručeno tolik a tolik peněz, jinak nemůžete pořádat shromáždění. Ó, ó, ó, ó! Všechny denominace vás musí plácet po zádech. Jeho nikdo z nich neplácal po zádech, protože On byl Slovem. To je pravda.

Římanům 8:19

131 Falešní, dodržují velkou část pravdy, aby měli formu pobožnosti. A poslouchajte, teď tady něco řeknu, chci, abyste poslouchali. Tohoto druhu falešné koncepce (Víte, čím je falešná koncepce?) vedou miliony lidí k falešnému narození. Falešní učitelé vedou lidi, aby věřili v senzaci. „Protože jsi měl po celém těle škrábání, máš to. Ó, protože jsi cítil, jak tebou prošel opravdu zvláštní pocit, viděl jsi před sebou světla a oslepilo tě to a vrávorál jsi, to na tebe byl vložen Eliášův plášť. To je pravda, máš to. Ó, víš, čím jsi? Jsi projeveným synem Božím.“ A kde se

přítom ocitáte? V porážce. To je pravda. „Sláva Bohu, jednou v noci jsem měl sen!“ Ó, ano. „Viděl jsem to a tamto.“ Ano. „Ty nevěříš ve sny?“ Ano, jistěže věřím. Ale pokud ten sen není podložen Slovem Božím, pak je nesprávný. Tady toto je pravda, zůstaňte v tom. Ano. Vedou miliony k falešnému narození. Jen na to pomyslete!

¹³² Mám výstřižek z novin, který jsem si chtěl vzít s sebou, kde ten ekumenický otec všech Řeckých ortodoxních a pravoslavných církví měl rozhovor s papežem Janem XXII. a řekl: „Možná to neuvidíme v naší generaci, ale ukáže se velké bratrství protestantů a katolíků, kteří se dají dohromady.“

¹³³ Pomyslel jsem si: „Sláva Bohu!“ Někdo to vystřihnul z novin a poslal mi to s poznámkou. Myslím si, že to byl bratr Norman nebo někdo jiný — řekl: „Bratře Branhame, je později, než si myslíme.“ Podívejte se, jak je to dnes, ministr obrany a ó, tolik různých úřadů, prezident, a celý tento národ je pod kontrolou katolíků.

¹³⁴ Poslouchejte. Říkáte: „No, oni jsou křesťany.“ Být křesťanem znamená být jako Kristus, mít Jeho Ducha. Je to tak? Toto bude drsné, ale chci to říct. Když vepře nazvete ovci, udělá to z něj ovci? No, když řeknete: „Prasátko, už mě to nebaví, že jsi prasátkem. Chci mít beránka, a tak tě odsud vezmu, celé tě vydrhnu a vyčistím ti zuby a učešu ti vlasy a udělám z tebe malého beránka. Kolem krku ti uvážu růžovou pentli a místo prasátka budeš malým beránkem.“ Přijdeš tam a budeš říkat: „Beránku, beránku, beránku,“ a on bude stále dělat: „Kvik, kvik.“ A když ho pustíš do chlívku, sežere každou špínu, kterou najde. Je to tak! To není to, že ho pokropíš, to není v tom, že ho strčíte do vody; to je smrt a narození! Ano, pánové. Říkáte: „Nebudu tě krmit ničím jiným než vojtěškou. Budu tě krmit tím, co jedí ovce.“ Stále ho krmíte vojtěškou a on je stále vepřem, toť vše. Je to tak? Samozřejmě, že je to tak. Vždyť přece, jistě, on je prasetem, protože má přirozenost prasete.

1. Janova 2:15

¹³⁵ A pokud milujete svět nebo věci toho světa, stále jste prasetem. To je pravda. Je potřeba Boží moc, aby proměnila vaši duši. Zemři praseti, polož své prasečí zvyky na oltář, sám se tam polož a ať Boží oběť je... nebo ať oheň soudu sestoupí a stráví tě jako vepře a znovu tě zrodí jako beránka. Pak nebudeš jíst žádnou špínu. Nemohl bys. Tvůj zaživací trakt by něco takového nestrávil. Nejsi v pořádku. To z něj samozřejmě neudělá vepře, když budete říkat... nebo neudělá z něj beránka, když budete říkat, že to je beránek.

136 A tak člověk, který je nazýván křesťanem na základě nějakého vyznání víry nebo nějaké senzace... Řeknete: „Sláva Bohu, bratře Branhame, tehdy jsem celou noc tančil v Duchu. Mluvil jsem v jazycích, ó, bratře Branhame!“ Teď hovořím k letničným. „Tančil jsem v Duchu. Ó, prožil jsem senzace, to všechno. Ale říkám ti teď na rovinu, nechod' za mnou a nevyprávěj mi ty nesmysly o tom Ježíšově jménu.“ Jen tak dál, prasátko. On je stále vepřem, toť vše.

Jan 3:27

137 „Moje ovce slyší mé Slovo!“ Dobře, řeknu: „Ale bratře, podívej, najdi mi jedno místo, kde byli v Bibli pokřtěni ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“

138 „Nezajímá mě, co tam je, haleluja. Nemám nic společného s těmi nesmysly Jednotářů².“ A kdo ti něco povídá o nesmyslech Jednotářů²? Já mluvím o Bibli. „Jen Ježíš²“ je skupina vyznání víry a skupina denominací. Nikdo proti nim nemůže nic namítat, protože jsou na tom stejně.

139 Ale já hovořím o těch opravdových, ryzích, stoprocentních křesťanech znovuzrozených z Ducha Božího a o kapkách nebeské rosy v jejich životech. O tom já hovořím. Jestli jsi metodista a máš to, amen! Jediná věc, kterou musíš udělat, je být nasměrován do Slova. Budeš ho následovat tak jako ta kachna, která šla do té vody, vidíte. Je to tak.

Izaiáš 28:8; 2. Petrova 2:22

140 Lidé dnes chtějí zkratky. Nechtějí... Oni si myslí, že to budete mít během minuty: „Sláva Bohu!“ Co to ale je? Co to dělají? Dnes večer jsou v... jsou tam někde venku v... jako někteří z těch mužů, které mají; jako někteří lidé, které bych mohl jmenovat, ale nechci, protože to je nahráváno, ale oni jsou dnes v noci v nějakém nočním klubu s kytarou a hrají tam na ni a zítra ráno stojí někde v církvi a brnkají tam na tu stejnou kytaru. To je špína! Bible říká v Izaiáši ve 28. kapitole: „Všechny stoly jsou plné zvratků. Jako pes se vrací ke svým zvratkům a vepř k válení se v blátě, tak to dělají oni.“ Proč? Protože jsou stále psy a vepři! To je to, co způsobuje, že se vracejí k válení a zvratkům. Nejsou znovuzrození. Pokud jsou znovuzrození, jsou novými stvořeními.

141 Víte co? Stará vrána, nezáleží na tom, jak se budeš snažit... Mohl bys ji natřít stejnou olivovou barvou, jako má holubice, stejnou šedou jako holubice, bílou, celou ji přetřít — ona je uvnitř stejně

² Anglicky „Jesus Only“ - název jednoho náboženského hnutí.

vránou, vidíte. Ona stále páchne; stejně to je se starým kánětem, je to mrchožrout, jí mrtvé věci země. To je pravda. Ale víš co? Holubice se nemusí ani koupat. Ó, haleluja! Tělo holubice; protože je holubicí, ona má olej, který prochází jejím peřím, který ji prostě udržuje celou dobu v čistotě, protože on vychází zevnitř ven. Ó! Proč? Káně říká: „U mě také! Vylil jsem na ně trochu svěcené vody, bratře, a tím to bylo vyřešeno.“ Ne nebylo. Protože to vychází zevnitř ven. Ne zvenčí dovnitř. To je narození. „Sláva Bohu, já chodím do kostela stejně jako ty. Haleluja, moje církve je stejně tak dobrá jako ta tvoje. Haleluja, my jsme prostě...“ V pořádku, káně. Vidíte, je to tak, vidíte. Ale holubice je mazána olejem zevnitř. Holubice má určitou žlázu, kterou nemá žádný jiný takový pták, jenom holubice nebo holub. A on se promazává z... Navenek, on se sám udržuje celou dobu v čistotě. Nemusí se sám udržovat v čistotě; uvnitř něj je něco, co ho udržuje v čistotě. Ó, sestro Way, haleluja! Něco v jeho nitru ho udržuje v čistotě.

142 Říkáte: „Já vím, já jsem se minulý týden připojil k církvi. Opravdu rád bych si s tebou dal tu skleničku, ale ach!“

„Hm, to cigáro tak nádherně voní!“

„Ó, sestro, vím, že jsem starý model, musím si teď nechat narůst vlasy. Není to hrozná věc?“

„Víš, ty pěkné krátké šaty, které jsem nosila, a každý, kdo šel kolem: ‚Fijú — fit.‘ Musím je teď odložit, víš, minulý týden jsem se připojila k církvi.“ Ty ubohý chudáku! Všechna svěcená voda na světě by tě nemohla očistit.

143 Ale, bratře, když máš něco uvnitř, ono to prostě smývá *všechno* po celou dobu. Ty jen klidně stojíš a ono to *všechno* smývá.

144 Ovci nemusíš říkat: „Musíš to vyrobit.“ To je to, co se dnes děje s letničnými lidmi. To je to, co se děje s celým křesťanstvím — oni se snaží něco vyprodukovat. Po ovci se nepožaduje, aby vyrobila vlnu; ona vlnu dává. Vy přinášíte ovoce Ducha. Neříkáte: „Sláva Bohu, musím zčernat ve tváři, musím udělat tohle; musím *prožít* nějakou senzaci. Musím tančit v Duchu a pak to mám.“ Ne, ne, ó, ne. Jen se znovuzrodí a to se vlastně bude dít samo. Nemusíš říkat: „Mám studovat celou noc, mám dělat tohle, mám dělat tamto, mám se připojit k tomuhle, mám udělat takovéto vyznání víry, mám udělat takovéto pokání?“ Ne, ne. Jen umři, to je všechno, vidíš. Buď znovuzrozený, a to vyjde z nitra a postará se o to, co je venku, vidíte. Kropit je trochu vodou a umývat je, to je jako to proměňování prasete na beránka. To nedokážete. Ale jestli

on je uvnitř beránkem, pak už nebude prasetem, rozumíte. Jsou to drsné poznámky — ale já nejsem vzdělaný, já to prostě musím dělat...

Matouš 3:7, 10; Lukáš 3:7, 9

145 Víte, jednou jsem četl o životě Jana Křtitele, co on řekl, jak on je nazval? „Vy plemeno zmijí!“ Proč? On vyrůstal v pustině. Věděl, co byly zač. Dupni nohou a ony zalezou. „Vy zmijí pokolení.“ A také: „Sekera je přiložena ke kořenům stromu.“ Strom, zmije, sekery, mluvil o tom, co znal. Takovým způsobem se naučíte Boha, podle toho co znáte. Když vidíte vepře a beránka, na tom vůbec nic není. Mohli byste to staré prase umýt a udělat s ním cokoli chcete — ono je stále prasetem. Ono se musí obrodit, dřív než může být beránkem.

146 Zkratky! Dnes večer, dnes jsou tam venku, chovají se, ó, a zítra by chtěli kázat. A letniční lidé jim to také dovolují. Ano. Oni chtějí zkratky do nebe. „Haleluja, vše, co musím udělat, je si tu kleknout a vůbec o ničem nepřemýšlet,“ a říkají, „haleluja, haleluja, mám na sobě Eliášův plášť. Zítra půjdu a budu vyhánět ďábly. Haleluja, haleluja, já to mám! Sláva Bohu, jdu!“ Oni chtějí zkratku do nebe a berou si s sebou tolik světa, kolik jen mohou. Nic z toho si vzít nemůžete, žádné zkratky neexistují. Vy přicházíte cestou Golgoty. Přicházíte cestou bronzového oltáře. Přicházíte cestou bronzového hada. Umíráte! Opravdu umíráte. Ó, Bože, proč to nedokážu říct správně? Umíráš! Doslova umíráš sám sobě. Umíráš věcem toho světa a rodiš se znovu. Amen. Žádný svět, věci toho světa jsou mrtvé. Žádné zkratky nejsou. Rozumíte, oni tam chtějí přijít okamžitě. Nechtějí růst. My rosteme v Pánu. Je potřebný růst a zkušenosti.

Římanům 8:19

147 Teď tam na Západním pobřeží lidem říkají: „Ó, my máme křest nesmrtelnosti. Pokřtíme vás vodou a z vás se hned stane mladý muž nebo mladá žena. Ó, ano. Začínáte se...“ Mají Eliášův plášť, mají projevené Boží syny. „Ó, ano, bratře, Bůh má právě teď projevené syny — oni se projevují.“ Říkají jim všechny takovéto věci: „Dnes jsi hříšník a zítra jsi projevený Boží syn.“ Nesmysl! Kde můžeš ve Slově něco takového najít? Nemluvnata se nerodí jako muži. Rodí se jako nemluvnata a vyrůstají na muže.

Efezským 4:12–15

148 Poslouchejte tady, dovolte mi jen krátce citovat a přečíst vám něco z Efezským; jedenáctý verš, dvanáctý... myslím, že to je kolem patnáctého, někde tam. Začneme od dvanáctého verše.

Pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby, k budování Kristova těla,

dokud všichni nedospějeme k jednotě víry a poznání Božího syna, k dokonalému lidství, k míře postavy Kristova plného věku,

abychom už nebyli nemluvnata zmítaná a unášená každým větrem učení [Poslouchejte, jakého učení?], lidskou vrtkavostí a vychytralostí k lstivému oklamávání,

ale bychom říkali pravdu v lásce [A co?], říkali pravdu [On je pravda] v lásce [Poslouchejte! Pokud posloucháte, řekněte: „Amen.“ A co?] a ve všem rostli v Toho, [Co, hned zítra? Ne, ale růst v Něho.]... rostli v Toho, který je hlavou, totiž v Krista. [Růst v Něho.]

149 Vzpomínám si na první kázání, které jsem kázal. Postavil jsem se tam a myslel si, že jsem kázal opravdu dobře a všechny staré dámy, které tam kolem seděly tak trochu plakaly, víte, a říkaly: „Ó, jaký skvělý chlapec.“

150 Starý pastor, doktor Davis, to byl starý právník. Sešel jsem dolů a on řekl: „Rád bych se s tebou setkal u nás doma.“

151 Řekl jsem: „Dobře.“ Přišel jsem tam druhý den, celý nafoukaný. Zeptal jsem se: „Jak mi to šlo, doktore Davisi?“

On řekl: „To bylo to nejmizernější, co jsem kdy slyšel!“

Řekl jsem: „Co?“

Řekl: „To bylo to nejhorší, co jsem kdy slyšel.“

„Ó,“ řekl jsem, „bratře Davisi, všichni plakali.“

152 On pověděl: „Ano, oni pláčou na pohřbech, pláčou při narozeních dítěte a u všeho ostatního.“ Řekl: „Co to je, Bille, ty jsi necitoval ani jedno místo z Božího Slova. Mluvil jsi o nějaké matce, která zemřela nebo něco takového a všechny jsi dojal k pláči.“ Řekl: „Nejsi znovuzrozený na základě těchto věcí a senzací tohoto světa. Jsi narozen skrze Slovo.“ Řekl: „Bille...“

153 Ó, on mi hned sebral vítr z plachet. Jsem rád, že to udělal. Vidíte? Rozumíte? Ne vyskakování nahoru a dolů, křik, to není to. Je to Slovo, které ožívuje. Slovo, které dává život. Ne prožití; Slovo!

154 On řekl: „Bille, vzpomínám si na svůj první případ, který jsem obhajoval.“ Pověděl: „Bouchal jsem do zábradlí.“ A řekl: „Řekl jsem:

„Podívejte se na tu ubohou ženu.“ „Ó,“ povídal, „podívejte, jak ji její manžel týral.“ A řekl: „Trochu jsem zaplakal, vytáhl kapesník a choval jsem se jako ti ostatní právníci.“ Řekl: „Myslel jsem si, že budu mít ty stejné emoce.“ Řekl: „Pane soudce,“ řekl „vaše excelence, proč ji nerozvedete? Pohleďte! Ona říká, že její manžel ji bije přes záda.“ On to ani nemohl vidět, co měla pod šaty. „On ji bije přes záda.“ A řekl: „Proč ji tedy nedáte...?“ Ten starý soudce tam jen seděl a díval se.

¹⁵⁵ „Přímo naproti na druhé straně seděl starý právník; postavil se a řekl: „Pane soudce, vaše excelence, kolik takových nesmyslů bude ještě váš soudní dvůr snášet?“ Prostě spousta vyvádění.“

¹⁵⁶ Tak to dělá mnoho lidí. Příliš mnoho vyvádění bez dostatku Slova, které by to podepřelo. Růst! „Ó, on včera večer tančil v Duchu, bratře Branhame, on je v pořádku.“ Ne, pro mě to neznamená, že je v pořádku. Ne, přátelé. On musí růst, musí se osvědčit, projít zkouškou, musí růst v Něj, být zkušený.

¹⁵⁷ Nedávno jsem četl v nějaké historii, (Nezabírám už příliš moc času?) četl jsem v dějinách církve. Myslím, že to byla tam vzadu sestra Arnoldová, která mi jednou řekla „amen“ na něco z dějin církve, co ona také četla. Četl jsem, jak jednou v noci tam byl v nějakém klášteře nějaký chlapec, bylo to za dnů svatého Martina, který řekl: „Pán mne udělal starodávným prorokem ze Starého zákona. Jsem jeden z těch starých proroků.“ No, nevzpomínám si na jméno tam toho biskupa z té malé školy — byla to prostě taková malá skupina jako tady tato. Nevzpomínám si teď, jak se jmenoval, ale on byl vyučený u Martina. Prostě to neznělo správně, a tak ti ostatní bratři ho nechali tak. A on hned prorokoval. Řekl: „Dnes večer Bůh sestoupí a dá mi bílé roucho, abych se mezi vás posadil, a vy poznáte, že jsem jedním z proroků Starého zákona.“ A tak tu noc ve dvanáct hodin se to skutečně stalo. Bylo slyšet hlasy, jakoby se kolem pohybovali lidé a ten chlapec obdržel roucho; říkali, že bylo tak bílé, jak jen mohlo být. On vyšel a řekl: „Neříkal jsem vám to?“ A řekl: „Všichni z vás teď ode mě budete dostávat příkazy. Jsem starozákonní prorok.“

¹⁵⁸ Ale tomu starému biskupovi se to nezdálo, že by to bylo úplně v pořádku. To nebylo Slovo. Proroky nikdo neustanovuje; oni jsou předurčení. A především, prorok by takhle nejednal. Ovoce dokazovalo, že to tak nebylo, vidíte. Ovoce dokazovalo, že to nebyl prorok, vidíte. A tak on řekl: „Strávíme zbytek noci v půstu a modlitbě a budeme zpívat písně.“ A tak minul den nebo dva. A potom ten starý biskup, když se modlil, řekl: „Pane, ten chlapec! To roucho, když se na

to dívám," řekl, „nikdy... nikdy jsem nic takového neviděl.“ Přišli písaři a dívali se, ale nikdy nic takového neviděli. A bylo to tam. Nakonec — oni znali jednoho muže, který byl prorokem; byl to Martin. Oni řekli: „Dobře, udělej teď jednu věc, abys nám to dokázal. Na základě Písma se mylíš. Co kdybys šel k Martinovi a postavil se před něho a řekl mu to?“

On řekl: „Ó, já mám zákaz se před Martina postavit.“

159 Ten, kdo má dobré zlato, se nebojí jít k testovacímu stroji (je to tak), ten, kdo má pravdu. A proto dělám výzvu. Ať kdokoliv přijde a ukáže mi, kde je křest ve jménu Ježíše Krista nesprávný. Ukažte mi ohledně tohoto narození, že musíte umřít; a jestliže v sobě stále máte ten svět, stále jste z toho světa. Ukažte mi tyto věci. Není třeba se ohledně toho bát — vezměte to k testovacímu stroji. Tady je testovací stroj, vidíte. Je to tak.

160 A tak oni řekli: „Přesto půjdeš.“ A několik bratrů ho chytlo a to roucho zmizelo, vidíte. Copak by to dnešní letničnické nespokli? Ó! Vypadalo to jako opravdová věc, ale nebylo to podle Slova.

161 Martin řekl, že se mu jednou zjevil satan; měl na sobě velkou zlatou korunu, byly v ní takhle tři nebo čtyři řady hvězd, které se leskly a byly nádherné, byl to velký statný muž, pěkný, pohledný, správně učesaný a upravený, na sobě měl skvělé nádherné roucho a na nohách měl boty ze zlata. Přišel a řekl: „Martine, poznáváš mne?“

Matouš 24:24

162 Lidé, kteří nemívají vidění, jim to může ne... možná tomu nerozumíte, vidíte, jak k vám věci přicházejí v různých duchách a jak jsou svůdné. Bible říká, že by svedli i samotné vyvolené, kdyby to bylo možné. Vyvolení — to jsou ti, kteří jsou předurčení a kvůli tomu se narodili, rozumíte.

163 A tak on přišel k těm vyvoleným. Řekl: „Martine, poznáváš mě? Já jsem Kristus.“ Řekl: „Poznáš mne?“ Martin váhal. Vypadalo to nějak divně. Chvilí čekal a on se zeptal znovu, pověděl: „Copak mě nevidíš? Já jsem Kristus. Poznáváš mě?“ Řekl mu to třikrát nebo čtyřikrát.

164 Kristus řekl... nebo Martin řekl: „Satane, poznal jsem tě. Můj Pán ještě není korunován, ale budou Ho korunovat Jeho svatí.“ To bylo Slovo ohledně té věci.

2. Timoteovi 3:8

165 To je, odkud Římská církev vzala tolik dogmat, vešli tam zlí duchové v rozporu se Slovem; a oni museli zapřít Slovo, aby mohli vzít

svá dogmata, a odcházejí od Bible. Zůstaňte se Slovem! To je dnes nitka života. Zanedlouho povstanou duchové, kteří svedou téměř všechno. Říká to Bible. Jako Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi, tak tito muži zkaženého rozumu ohledně pravdy budou předvádět zázraky a budou dělat různá znamení. Ale zůstaňte s tímto Slovem. Slovo Páně přicházelo k prorokům a oni je přinášeli, a my věříme prorokům.

Skutky 1:11

166 Všimněte si, ano, on řekl: „Poznávám tě, satane.“ Řekl: „Můj Pán není takhle veliký. Můj Pán odešel a měl na sobě hrubé staré roucho a na ruku jizvy od hřebů, nebyl korunován, vlasy měl od krve. A když se vrátí, vrátí se takhle, protože Bible říká, že se vrátí stejným způsobem, jak odešel.“ A ta věc najednou zmizela. Ó!

167 Jak on přichází a dělá to prostě tak nádherné. „Ó, oni mluvili v jazycích. Jsou to nejlepší lidé, jaké jsi viděl.“ Nevěřte tomu. Dávejte si pozor.

Jan 15:4, 7

168 (Doufám, že vás Slovo nenudí.) Narození křesťané rostou v Kristovu postavu postupem života. Oni jsou znovuzrození, jejich životy se začínají formovat, jako dítě. Dostává podobu a začíná růst. A první věc, které si všimnete, jsou tu v plné postavě. Amen. Tu to máte. Den po dni, rok po roce, zůstávají stejní. No, vraťme se teď ke Slovu: „Jestliže zůstanete ve mně...“

169 Oni říkají: „Narodil jsem se znovu. Haleluja! Připojil jsem se k tomuhle. Připojil jsem se... Nevím. Minulý rok jsem věřil v Ježíšovo jméno, ale odstoupil jsem od toho; teď věřím tomuhle. Věřil jsem, že člověk má být svatý, ale já... Ten a ten říká...“ Pobloudilci, zmítání každým větrem učení, rozumíte. Tady to máte.

170 Ale být zrozený z Ducha a růst do Kristovy postavy. Vidiš to, bratře Dauchu? Růst do Kristovy postavy! V průběhu vašeho života, on to dokazuje. Tak jako kdybyste se narodili jako prorok; zůstanete jím. Jestli jste se narodili jako křesťan, zůstanete jím. „Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás...“ Toto vám dává vzrůstat do Kristovy postavy. Ne nějaký mladý právník, který tam bouchá, křičí, pláče, říká vám tohle a tamto nebo ještě něco jiného, projevuje hodně emocí; ale někdo, kdo dorostl do postavy Kristovy, během let získával zkušenosti a osvědčoval se a stál při kormidle. Nic jiného... „Ó, na Kristu, pevné skále, stojím a všechny ostatní základy jsou bořícím se pískem.“ Ať si denominace a vyznání víry přicházejí a odcházejí; i izmy. Zachovej mne

v pokoře, Pane, abych zůstával rovnou se Slovem a šel rovnou vpřed skrze ten proud. On nás přivede ke břehu. Plná postava.

171 Teď pohledte, když vidíme, jak se to tady ukazuje, a vy se po smrti nemůžete změnit... Sledujte teď ty lidi, kteří přicházejí a prožívají všechny tyto senzací a věci a odejdou a zítra jsou na tom *stejně*. Viděli jste to? Jsou jich stovky, vidíte. A vy vidíte, co se děje. A teď, co když ti lidé v takovém stavu zemřou? Smrt na tom nic nezmění.

172 A tak, ó, křesťané, když těmito slovy končím, dovolte mi říct toto. Obrátme se k Němu k Jeho Slovu se vši upřímností. Přijďte pokorně jako křesťané a buďte znovuzrození z Jeho Ducha. A když jste znovuzrození, jste potvrzenými křesťany skrze ovoce, které přinášíte. Pochopila jsi to, sestro Peckenpaughová? Ty jsi křesťanem skrze ovoce, které přinášíš. „Po jejich ovocích je poznáte.“ To je potvrzení. Nemusíš znát abecedu, a přesto můžeš být dámou, křesťanskou dámou. Můžeš být nenáviděn tímto světem. Pokud to tak je, protože jsi něco provedl, měl bys být. Ale pokud jsi nenáviděn pro Jeho věc, to je něco jiného.

173 Nemusíš být teologem. Podívejte na toho slepého muže, který se narodil slepý. Ježíš ho uzdravil. On se narodil... od narození neměl ani oční bulvy. A Ježíš mu vrátil zdraví, uzdravil ho. A když ten člověk začal vidět a farizeové se ho vyptávali — řekli: „Kdo to byl?“ Oni nemohli popřít, že se něco stalo. No, ten člověk nebyl teolog. On nedokázal argumentovat, jak to dělají kazatelé, těmi malými technickými věcmi. On jim to neuměl vysvětlit. Neznal Zákon. On nevěděl, jak se měl narodit Mesiáš a jaké skutky měl konat. Ten muž to neznal. Nebyl teolog. Ale co udělal? Oni řekli: „Vzdej slávu Bohu. My jsme teologové a my víme, že On je hříšník.“

174 Tedy, ten muž nedokázal popřít jejich slova, ale tady je to, co on řekl, jinými slovy: „Jestli je hříšník a dělá takové věci, co je pak s vámi, hoši? Co je s vámi všemi?“ On pověděl: „Jestli je hříšník nebo ne, to já nevím. To nemohu říct. Ale toto jedno vím, že kdysi jsem byl slepý, a teď vidím.“ Co dělal? Byl potvrzen. To je pravda. Byl potvrzen. Něco se s ním stalo. Jeho bytost byla proměněna z temnoty do světla, ze slepoty ke zraku.

175 A člověk, který je narozen z Ducha Božího — který měl kdysi formu pobožnosti a zapíral Slovo a jeho moc, a říkal, že dny zázraků skončily — když se narodí znovu, nemusí být učencem, nemusí být schopen to vysvětlit; ale on tomu věří.

176 Jako... Pokud mi tady mí barevní bratři a sestry odpustí, že

řeknu toto: jeden starý dobrý barevný bratr tam z jihu, vyprávěli o něm takový malý příběh. Říkali, že nosil Bibli a neuměl přečíst ani svoje jméno. A řekli mu: „Mose, proč nosíš tu Bibli?“

On řekl: „To je Slovo Boží.“

Řekli mu: „Dobře,“ řekli, „ty tomu věříš?“

177 On řekl: „Jo, opravdu tomu věřím.“ Pověděl: „Věřím tomu od desky k desce; a desce taky věřím, protože na ní je napsáno Bible svatá.“

178 Řekli: „A jak víš, že to je Bible svatá?“ Řekli: „Odkud to víš?“

179 On řekl: „Prostě tomu věřím. To je vše.“ To bylo všechno, co potřeboval. On tomu prostě věřil. Nevěděl proč, ale věřil tomu.

180 Říkali mu: „Mose, uděláš všechno, co říká Bible?“

„Ano,“ pověděl. „Jestli to říká Bible, udělám to.“ Tady to máte.

181 On řekl: „Dobře, Mose.“ Řekl: „No, co kdyby tam ten kamenný plot, kdyby ti Pán řekl, abys přeskočil ten kamenný plot, jak bys ten kamenný plot přeskočil?“

182 On řekl: „Říká Bible, aby Mose ten plot přeskočil?“

183 On řekl: „No, co kdyby k tobě Bůh promluvil a pověděl ti, abys ten kamenný plot přeskočil?“

On řekl: „Kdyby to byl Bůh a řekl mi, abych přeskočil, tak bych přeskočil.“

184 On pověděl: „A jak se přes ten plot dostaneš, když v něm není díra?“

185 On řekl: „Kdyby to byl Bůh, On tam bude mít díru, když se tam Mose dostane.“ A to je pravda. Je to tak!

Izaiáš 53:5; 1. Petrova 2:24

186 Osmělte se vzít Slovo Boží a postavte se tam a říkejte, že je to tak. A ať tady tato drobná ubohá nervózní žena — ona si myslí, že umře, a že je s ní všechno možné v nepořádku, vidíte... Ty neumřeš! Říkáš si: „Jak to mám udělat, bratře Branhame?“ Jen se chop Jeho Slova a jednou se na Něj postav. Stůj na tom Slově a uvidíš, co se stane. Řekni ďáblu, že je lhář. Byla jsi celé ty roky v menopauze, je ti asi padesát sedm let. Dostaň se z toho, to je ďábel! Vezmi Boží Slovo a řekni: „Jeho ranami jsem uzdravena.“ A sleduj, co se bude dít. Potom si přestaneš myslet, že máš infarkt a všechno možné. Ty nemáš žádný

infarkt a všechny ty věci. To je lež. Ty to nemáš. Jen věř Božímu Slovu. Je to tak.

Matouš 7:16, 30

187 Když jste znovu narození, Bůh vás potvrzuje. Takhle Bůh potvrzuje celou svoji přírodu. A jak? Skrze ovoce. To je způsob, jak On potvrzuje svou službu. Je to tak. Všichni Jeho služebníci jsou potvrzováni stejným způsobem, jakým On potvrzuje přírodu. Jak víš, že je to broskvoň? Protože přináší broskve. Jak víš, že je to jabloň? Protože rodí jablka. Jak víš, že je to křesťan? Protože se na tom rodí křesťanská znamení, vychází z toho křesťanský život. Jak víš, že on je učitel? Vychází z něj Slovo. Jak víš, že on je prorok? Přichází skrze něj Slovo, nese svědectví, potvrzení. Samo se dokazuje. A jak se to tím stává? Když to umírá a stává se jedním. To je pravda. Když umřeme a staneme se novým stvořením v Kristu Ježíši, začíná to být s naším povoláním tak, že při našem povolání zůstáváme. Provázejí nás ovoce Ducha, když jsme Jeho služebníky. Když jsme narozeni znovu, provázejí nás ovoce Kristova života. To je pravda. Jak víš, že to je broskvoň? Protože má broskve. Jak víš, že on je křesťan? On jedná jako Kristus, chodí jako Kristus, mluví jako Kristus, žije jako Kristus nad hříchem, vítězně. A co dělá, když řekne: „Koukej, co jsem udělal“? Kristus tohle nedělal. On dával všechnu slávu Otcí. To je pravda. Tak to poznáte — po jejich ovocích je poznáte.

Jan 3:5

188 „Amen, amen, říkám vám, jestli se někdo nenarodí znovu, nemůže ani porozumět Božímu království.“

189 A tak ne moje Novoroční poselství v půl jedné nebo za dvacet jedna, ale to je moje rada pro vás křesťany, pro vás, kteří milujete Boha. Když přistoupíte k Božímu bronzovému oltáři soudu a chcete být znovuzrozeni, jednoduše se na něj položte. Neočekávejte, že znovu vstanete — jdete zemřít. To je váš konec, toť vše. Pokud to tak neuděláte, pokud necítíte, že to dokážete udělat, nepokoušejte se o to, protože to nebude fungovat — z hloubky, upřímně. (Mám ohledně této lekce asi dalších deset stran nebo víc míst z Písma, ale končím.) Položte se na ten Boží bronzový oltář soudu a staňte se tak mrtví tomuto světu, jako byl Kristus, vidíte. Přijďte tak mrtví jako ten odsouzený had tam v Edenské zahradě, který byl znázorněn ve formě bronzového hada; nebyl v něm vůbec žádný život. Všechno jeho život byl pryč. Kristus byl bez života; oni Ho sňali z kříže a pochovali Ho v hrobě. Byl mrtev. A potom povstal pro naše ospravedlnění. A my umíráme s naším Beránkem na oltáři a jsme znovu vzkříšeni v Jeho

ospravedlnění. Jak to víme? Protože Jeho život, který ho vzbudil z toho mrtvého stavu, ten stejný život probouzí nás z našeho mrtvého stavu toho světa do nového stvoření v Kristu Ježíši a pak jsme skrze Ducha svatého zapečetěni do Božího království až ke dni našeho vykoupění.

190 „Amen, amen, říkám vám, jestliže se člověk nenarodí znovu, nemůže rozumět království Božímu.“ Nesnažte se to pochopit. Nikdy to nedokážete. Ježíš řekl, že ne. Jednoduše to přijměte. Přijměte to na základě Jeho Slova.

Jan 3:5

191 Nevcházejte do toho teď naslepo a neříkejte: „Ó, Pane, dej mi nějakou senzaci. Pane, říkám Ti...“ Ne. Prostě řekněte: „Pane, usmrť mne, vezmi ze mě ten svět. Já stále miluju věci toho světa.“ Nemyslím stvoření, západ slunce a nádheru a takové věci. To není to, o čem mluvím. Myslím na chtíč, špínu, světový řád a všechny tyto věci toho světa. Prostě... ony prostě umírají, prostě automaticky umírají. A už se vás nedrží. Začnou vám smrdět. „Ach,“ zavoláte, „nechápu, jak v tom lidé mohou žít!“ Čím víc toho vidíš, tím je ti hůř! Ano, přátelé. Nemůžeš s tím dělat kompromis. Není místo na kompromis. Neexistuje pro tebe žádný prostor, aby ses tam postavil, pokud se uvnitř nachází svět. Ty jsi těm věcem mrtev. A jak se můžeš, když jsi jednou tomu světu mrtev, potom znovu s těmi věcmi spolčovat? To není možné. A tak to nedělej. Umři věcem toho světa.

192 Pán vám žehnej. Buďte znovuzrození, křesťané. Buďte znovuzrození; pak nebudete muset říkat: „Pro mě, abych si nechala růst vlasy [vy ženy], to je ta nejtěžší věc.“

„Pro mě to je ta nejtěžší věc, abych ovládl svůj hněv [vy muži]. Chlapče, já to prostě své manželce musím říct. Hochu, já ji popadnu a zatřesu s ní a řeknu jí: ‚Vím, že jsem křesťan a neměl bych to dělat, ale buď zticha a sedni si.‘“ Nedělejte to, rozumíte.

Lukáš 6:29

193 Rádi byste viděli takovou chvíli, kdybyste ji mohli obejmout a říct: „Miláčku, to se na křesťanku nesluší.“ Takoví byste chtěli být, že? Takoví být můžete, vidíte. A když tě někdo udeří do tváře, nemusíš ho za to srazit kapesním nožem. Když tě někdo udeří do tváře, řekni: „Bratře, z jakého důvodu jsi to udělal?“ Tady to máte. To je křesťanství. Když o tobě někdo řekne něco špatného, místo toho, aby ses to snažil zveličovat, vytrať se někam a řekni: „Nebeský Otče, ten člověk je jen smrtelník. Prosím, abys od něj toho ducha vzal. Nedovol, aby tohle dělal. Modlím se, abys spasil jeho život.“

194 Neříkejte: „Pane, vím, že to nemám říkat.“ Dobře, nemusíte to vyslovit svými ústy, ale myslíte si to ve svém srdci, vidíte. Počítá se to, co máš ve svém srdci, vidíš. Když jsi narozen znovu z Ducha Božího, ve skutečnosti miluješ všechny. No, nemiluješ jejich způsoby a ty věci, nechceš se toho účastnit. Jistěže ne. Drž se od věcí toho světa zdaleka. Ale uchovej se neposkrvněný. A jediný způsob, jak to můžeš udělat, je, když to vychází zevnitř, jako holubice, která si upravuje své peří, vidíte. Ona si ho upravovat nemusí. Neříká: „No, dneska to všechno musím setřít,“ a tak dále. Ne, ona má uvnitř sebe olej, protože je holubice a ten ji prostě udržuje v čistotě, rozumíte. To je pravda.

195 Nechcete to *takhle* dělat? Nechcete Ho takto přijmout? To je to, o čem vás v předvečer tohoto Nového roku přesvědčuji. Přesvědčuji tuto malou modlitebnu. Jak vás miluji, jak miluji tuhle malou skupinu lidí! Jak rád bych sem někdy přišel, procházel se touto budovou a jen se díval. Víte, co jsem vždycky toužil vidět? Církev naplněnou Duchem, že by hřích neobstál ani v její blízkosti. Jakmile jeden člen udělá něco špatného, Duch by to hned oznámil. A on by se sám bál připojit ke křesťanům, předtím než by to vyznal a dal do pořádku, protože on by byl vyvolán rovnou ve shromáždění, když se spolu sejdete. Vidíte, nebylo by to krásné? Pak přijdou nečistí a posadí se mezi vás, a první věc, víte, Duch svatý promlouvá takovým způsobem, že zjevuje tajemství jejich srdcí, oznamuje jim to. No, jestli to funguje u jednoho, bude i u druhého, vidíte. A všichni v modlitbě, všichni jako jedna skupina, jedna osoba, prostě jedna osoba, tak jako jsme všichni členy tohoto těla, které jde neustále kupředu, všichni jsou znovuzrozeni z Ducha Božího, naplnění tímtež Duchem, pokřtěni do toho stejného těla. Nebylo by to nádherné? No, můžeme to mít. Bůh nám to zaslíbil. Ale nejdřív smrt, pohřeb a zmrtvýchvstání s Ním.

196 Skloňme teď naše hlavy k modlitbě. Leží tady také nějaké kapesníky.

197 Svatý Bože, uvědomujeme si, Pane, tu posvátnost toho, že stojíme na tomto místě. UVědomujeme si, že jsme v domě Božím. Spojujeme se s tělem Kristovým, které je domem Božím. Členové toho těla jsou shromážděni spolu. Jeden přichází z jednoho místa a druhý z jiného, shromažďují se společně. A dnes na této lekci nedělní školy — bylo to dlouhé a protáhlé. Ale, Otče, věřím, že tak to bylo Tebou ustanoveno, aby to tímto způsobem proběhlo, abychom mohli porozumět, co znamená narození a zmrtvýchvstání, co to znamená být narozen znovu. A tak musíme první věc postavit na začátek, musíme

umřít, abychom se mohli znovu narodit. Ty jsi nikdy své zákony nezměnil. Zákon přírody to stále ukazuje. Zákon přírody je, že každé semeno musí nejdřív umřít, aby se mohlo znovu narodit. A my si uvědomujeme, že i my musíme umřít, abychom se mohli znovu narodit. A tak mnozí, Pane, dnes (modlím se, abys nám odpustil), tak mnozí spoléhali na určitá prožití, která měli, na základě nichž tvrdí, že jsou znovuzrozeni. Ale ovoce jejich života ukazuje, že vyrostli na špatném stromě.

198 A to byl můj důvod, Otče, proč jsem prosil, aby bratr Neville řekl, abych přinesl poselství; a já jsem prostě učil nedělní školu. A proto jsem to, Otče, udělal s láskou a s celým srdcem, aby lidé mohli poznat, že... ne spoléhat na nějaké malé prožití, které měli, ale s vážností odpočívat na základě jejich každodenního života; jak žijí v tom čase, když jsou v církvi a jak žijí, když zvenčí přichází velké napětí. Utíkají ke kříži pro pomoc, když povstává problém nebo chodí ve svém vlastním duchu a vlastních myšlenkách? Oplácejí zlobou, když se na ně někdo rozčílí? To je ta otázka, Otče. A když vidíme, že je zcela nemožné, aby kdokoliv z nás zachránil druhého *člověka*, a že Bůh udělal vhodnou cestu, na vše postačující oběť a je to jediná cesta, kterou můžeme přijít... Ne skrze nějakou církev, nějaké vyznání víry, nějakou denominaci nebo nějakou senzací, ale cestou Krista. A jako ten první člověk, ten spravedlivý, umřel; on umřel na oltáři spolu se svým beránkem. A až do této přítomné hodiny, každý další spravedlivý člověk musí umřít na bronzovém Božím oltáři se svým Beránkem, Kristem Ježíšem. Pak jsme mrtví s Ním a znovu jsme vzkříšeni v novém životě. Dej to, Pane, ať to tady žádné srdce nepřehlédne.

199 Dej, abychom o tom dnes přemýšleli, Pane, když se vrátíme odpoledne, znovu v půl osmé, abychom dnes večer zahájili sérii shromáždění spojených s kázáním. Modlím se, abys požehnal každému svému služebníkovvi dnes večer a dal mu mocné poselství, Pane. Vyslyš. Ať jsou naše duše naplněny. Tito lidé, kteří jeli tak dalekou cestu, aby tu byli, ať jsou v průběhu tohoto předvečera Nového roku tak naplněni Evangeliiem moci Boží, aby odsud odjížděli šťastní a radostní. Dej to, Pane, a dej jim duchovní pokrm pro ten nastávající rok. Dej to.

Matouš 18:15; Lukáš 17:3, 4

200 Odpusť nám naše provinění, jako i my odpouštíme těm, kteří se provinili proti nám. A Tys řekl: „Jestli ze srdce neodpustíte každému člověku jeho provinění, ani váš nebeský Otec neodpustí vám.“ A tak, Pane, my odpouštíme každému. My dnes ráno skrze víru klademe naše duše na oltář. Vypal z nás každý kousek světského života, Pane. Ať z

naší oběti vystoupí dým, Pane, a je ve Tvém chřípí sladkou vůní. Vyslyš, Pane, když neklademe jako zápalnou oběť beránka, ale klademe se tam sami jako hříšníci, abychom byli jako hříšníci spáleni a byli proměněni na beránky nového narození. Vyslyš, Pane.

Matouš 6:13; Lukáš 11:4

²⁰¹ Neuváděj nás potom do pokušení, ale vysvobod' nás od zlého — od zla nemoci, od zla deprese. Uzdrav každého, kdo je dnes ráno v této budově. Ať je dnes ráno každá nemocná osoba uzdravena, Pane. Hovořím tato slova ve jménu Pána Ježíše, aby ty hory, které leží před lidmi, ať jsou dnes všechny odsunuty. Ať je to nemoc, ať je to chlípnost, je-li to nějaká vášeň, ať je to cokoliv z tohoto světa, ať je to odstraněno z cesty a ať Slovo Boží vejde dovnitř a projeví se v jejich životech. Vysvobod' nás od zlého, protože Tvé je království, Pane, a moc a sláva navěky. Amen.

*Miluji Jež, miluji Jež,
protože On nejdřív miloval mě,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

Podějte si teď ruce.

*Miluji Jež... (Obrátte se kolem sebe a řekněte:
„Zdravím tě, můj bratře, zdravím tě!“)
Protože On nejdřív miloval mě,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.
(Hrajte dál.)*

²⁰² Chci každému z vás poděkovat za všechnu vaši vlídnost v tom minulém roce. Pravděpodobně dnes večer přinesu své poselství, bude-li Pán chtít — v půl osmé. Chci poděkovat Charliemu a Nellie, a Rodneyovi a jeho manželce za jejich vlídnost, když jsem tam byl v průběhu lovecké sezóny; a oni se ke mně chovali, jako kdybych byl jejich otec nebo bratr. Vám všem lidem, kteří jste ke mně byli tak laskaví, děkuji. Bratru a sestře Dauchovým, a bratru Wrightovi, taky bratru Benovi a mnohým dalším; vám všem lidem; bratru Palmerovi, a víté, všem vám z Georgie a odevšad, děkuji vám.

²⁰³ A mimochodem, Margiin otec; včera telefonovali a říkali, že byl nemocný. Je tu Margie a Rodney? Nejsou? Jak se tomu starému muži daří? [Nějaký bratr ve shromáždění říká: „Je na tom asi trochu lépe.“] Pomodleme se.

²⁰⁴ Nebeský Otče, před několika týdny jsem seděl tam na té venkovské verandě, tam daleko, když jsem jel do Kentucky. Ten starý taťka tam seděl v kombinéze a ve vybledlé modré košili a chvěl se. Vzal jsem ho za ruku a viděl jsem, že se blíží ke konci cesty. Ta malá stará matka mě pozvala dovnitř na cukroví a omáčku. Pane, oni prostě prokázali respekt vůči tvému Slovu. On sotva žije, opouští nás. Nedovol mu umřít jako hříšníkovi, Pane. Možná to byla naše... chyba Tvých služebníků, Pane. Ten chudý starý muž, který neznal nic jiného než rozbíjení hroud hlíny, aby tak mohl obstarat živobytí pro své děti; ale já jsem v něm viděl dobrého milého ducha. Nenech ho umřít jako hříšníka. Jeho dcera je jednou z nás, Pane. A drobná stará Margie, bolela ji záda, a ona mi posluhovala a snažila se mi připravit postel, abych se tam vyspal a připravila na stůl snídani, ona a Nellie a Charlie a ti ostatní, maminka Coxová. Oni do telefonu říkali, že pláče — odchází její tatínek. Je to její tatínek.

²⁰⁵ Pane, přibliž se právě teď k tomu kyslíkovému stanu. Neklepej na ten stan, ale na dveře stanu jeho srdce. Možná někdo z nás nesplnil svou povinnost, abychom za ním zašli, Pane, někteří z Tvých služebníků, možná když byl ještě mladý, když jeho mysl byla bdělá. Možná je to naše vina, Pane, že jsme ho nepřesvědčovali. Odpusť nám tedy, Pane, a vezmi ho do svého království. Vyslyš, Otče. Svěřujeme ho teď Tobě. A je-li to možné nebo je-li to ve Tvém velkém plánu, pokud ho pozvedneš, Pane, možná někdo z nás bude mít příležitost si s ním ještě promluvit. Avšak naše přímluva je za jeho duši, Pane, protože ona se brzy vydá na cestu, jak se zdá; na plavbu tam do neznáma, ó, bez kormidelníka; nikdo ho tam tou mlhou neprovede. On ztratí cestu, Pane. Ať ten kormidelník, který tu cestu zná, k němu dnes ráno přijde a přikotví jeho malou loď k boku té staré lodi ze Sionu. Když se pak vydá na cestu, bude si jistý, že přistane v bezpečí. Dej to, Otče. Svěřujeme Ti ho teď ve jménu Ježíše Krista. Amen.

*Miluji Jež, miluji Jež,
(Zvedněme naše ruce.)
protože On nejdřív miloval mne
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

²⁰⁶ Večer se budu snažit být s poselstvím trochu rychlejší, než jsem byl teď ráno. Teď se vytratím. Přál bych si, abych vás všechny mohl vzít domů a dát vám všem dobrý oběd. Ale doufám, že Pán vám dává dobrý pokrm, duchovně řečeno, ve své dobrotě a milosrdenství; že to budete

vidět a budete růst do plné postavy Toho, kterého milujete, vašeho Spasitele, Ježíše Krista. A teď, když opouštíme tuto budovu a povstaneme k modlitbě na rozpuštění, chceme zazpívat píseň a ujistit se, že ji uposlechnete: „Vezmi jméno Ježíš s sebou.“ Ještě za chvíli chceme říct oznámení, podáme oznámení, hned jak zazpíváme tu píseň. Dobře.

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a nářku;
dá Ti radost a útěchu,
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno (vzácné jméno).
Ó, jak sladké (Ó, jak sladké!).
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
(jak sladké!)
Naděje země a radost nebe.*

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
jako štít před každou léčkou.
(Poslouchejte teď, co.)
Když se kolem tebe hromadí pokušení,
(Co máš udělat?)
jen zašeptej toto svaté jméno v modlitbě.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, (vzácné jméno)
ó, jak sladké! (jak sladké)
Naděje země a radost nebe.*

Jan 3:7; Efezským 5:26

207 Zapamatujte si teď, věřím, že Ježíš Kristus ohledně své první nauky toto říká každé lidské bytosti: „Jestliže se člověk nenarodí z vody [to je Slovo, umytí vodou skrze Slovo] a z Ducha [což je Duch svatý, Duch svatý potvrzující Slovo], nemůže uvidět království Boží.“ Věříte tomu? „Skrze vodu,“ umyti vodou skrze Slovo, Slovo a pravdu, On je pravdou. „Voda a Duch,“ Duch přicházející se Slovem, aby Slovo potvrdil, způsobující, že Bůh žije ve mně, vidíte. Nemůžeme porozumět nebeské Království, dokud se to nestane. Potom, když se to začíná dít,

vidíme Slovo v nás — zrozeni ze Slova a z Ducha — jak se samo projevuje, vede mne ne pryč od Slova... Duch mě vede ke Slovu a Slovo žije ve mně a působí, že Bůh se projevuje ve vašem životě... nikdy neporozumíte Božímu království a žádným jiným způsobem do něj nevejdete. Bůh vám žehnej. Bratře Neville.

